

Het zinkend schip der Letteren

De faculteit Letteren moet besparingen doorvoeren om het hoofd boven water te houden in het huidige rationalisatieklimaat. Bovendien lijkt de faculteit met het programma van de master Geschiedenis een politiek statement te willen maken om op die manier tweejarige masters af te dwingen. De extra budgetten die daarmee gepaard gaan zou de faculteit goed kunnen gebruiken.

Gertie De Fraeye

Voor de volgende drie jaar werd zopas een nieuw 'allocatie-model' (de manier waarop geld wordt verdeeld onder de faculteiten) uitgetekend voor de financiële middelen van de K.U.Leuven. De gelden van de universiteit worden verdeeld over de verschillende groepen: Humane, Exacte en Biomedische Wetenschappen. Binnen de groep Humane Wetenschappen krijgt de faculteit Letteren nu meer financiering dan ze volgens de objectieve criteria van het model zou moeten krijgen: 28 rekeneenheden te veel om precies te zijn. Dat is een bedrag vergelijkbaar met de kosten voor veertien voltijdse professoren per jaar. "Door de variabelen in het model wordt Letteren benadeeld. Het is geen monolithische faculteit, maar er is een grote diversiteit aan kleine en grote studierichtingen," reageert decaan Luk Draye van de faculteit Letteren.

Volgens Filip Abraham, vice-rector Humane Wetenschappen, is het te wijten aan een daling van het aantal subsidiëerbare studenten dat de faculteit Letteren geld tekort zou komen. Bovendien volgen veel Letterenstudenten lessen aan andere faculteiten en moet Letteren daarvoor betalen aan de gastfaculteit. Maar weinig studenten van andere faculteiten nemen vakken op van de faculteit Letteren. Er is dus zowel wat studenten als geld betreft een éénrichtingsstroom. "De enige verplichte vakken die alle studenten van de faculteit Letteren moeten volgen, zijn vakken van andere faculteiten," zegt Draye. Omdat elke studierichting filosofie omvat, haalt het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte dan ook het grootste deel van zijn inkomsten uit filosofievakken die door andere faculteiten worden uitbesteed.

KNIPPEN

De extra financiering — die het bedrag overstijgt waar de faculteit recht op heeft met 28 rekeneenheden — zal jaar na jaar afgebouwd worden. Een afslanking aan de faculteit Letteren dringt zich dus op. Abraham legt uit dat dit geleidelijk aan zal gebeuren, de overfinanciering van Letteren was immers al langer aan de gang. "Dat er ingeleverd moest worden wisten we al van vorig jaar," zegt Luk Draye. "Voordien was de prognose tweeënhalve rekeneenheden per jaar, in het nieuwe model gaat het om iets meer dan drie rekeneenheden." Om te besparen zal er overall beknipt moeten worden. Volgens Draye zal het er in praktijk op neerkomen dat niet alle professoren die op emeritaat vertrekken, vervangen zullen worden. Een andere oplossing is het inzetten van minder kostelijke bursalen (doctoraatstudenten) in plaats van assistenten. Zij spenderen wel minder tijd aan onderwijstaken, wat opgevangen zou kunnen worden door praktijkassistenten.

Op Vlaams niveau staat er bovendien een nieuw financieringsdecreet op stapel. Dat zal normaliter in 2008 ingang vinden, maar de gevolgen ervan voor de faculteiten zullen pas later voelbaar worden. Humane Wetenschappen zal dan op minder overheidssubsidies kunnen rekenen. De universiteit mildert het verschil in subsidies — dat er vandaag al is — tussen Humane en Exacte Wetenschappen, maar ze zal niet kunnen blijven tussenkomen. De huidige verhouding van

één tegen drie wordt in het nieuwe financieringsdecreet één tegen vier. Draye stelt dat gevolgen hiervan nog niet berekend zijn. "We proberen nu het hoofd boven water te houden in het huidige systeem."

DE KIP OF HET EI

De faculteit Letteren stuurt ook aan op tweejarige masters in plaats van de huidige éénjarige. Daarvoor zou de faculteit meer subsidies ontvangen. Het departement Geschiedenis lijkt deze al om te zetten in het programma van de masteropleiding. De éénjarige master Geschiedenis biedt vakken aan die slechts om het jaar gedoceerd worden en verdeelt zijn programma expliciet in even en oneven jaren. Dit systeem laat niet toe dat studenten in hun masterjaren bissen. "We gaan ervan uit dat er in de master niet meer gebist wordt. Het gaat — naast studenten met een 'thesisjaar' — over slechts één à twee studenten per jaar. Voor hen kan het programma geïndividualiseerd worden met alternatieve oplossingen," aldus Draye. De programmadirecteur van Geschiedenis Johan Verberckmoes betoogt dat een vak ook opnieuw afgelegd kan worden, ook al wordt het dat jaar niet gedoceerd.

Opvallend is dat voornoemde mastervakken ook al in derde bachelor aangeboden worden, zodat ook voor derdejaars bissen een probleem oplevert. Je zou ook omgekeerd kunnen stellen dat bachelorvakken gedoceerd worden in het masterjaar. "Dat is de eeuwige discussie van de kip of het ei," zegt Draye. "Bovenop het bachelorgedeelte komt er in de master een verdiepend element met werkcolleges. Het is niet het ideale, maar wel het best haalbare systeem." Bovendien worden vakken aan andere faculteiten niet meer expliciet vermeld bij de keuzevakken, zoals wel het geval is bij het bachelorprogramma. "Studenten mogen deze vakken nog steeds opnemen. Ze zijn alleen minder zichtbaar in het programma," aldus Draye. Verberckmoes legt uit dat de masterprogramma's van de andere faculteiten nog niet opgesteld

Nummer 25

- Stel uw ziel open voor Marc Vervenne

p. 4-5
- Geen huppeldepupliedjes meer voor Clouseau

p. 20
- Weest extatisch: het hele Veto-jaar op

p. 10-11

waren bij het ontwerpen van de geschiedenis-master, waardoor deze vakken niet opgenomen werden in de keuzelijsten. De decaan van Letteren en Verberckmoes beweren dat de organisatorische problemen opgelost zouden kunnen worden door een tweejarige master. De Academische Lerarenopleiding (ALO), de interuniversitaire master Archivistiek en master-na-masters, zoals Bedrijfscommunicatie en Culturele Studies, zouden dan kunnen indalen in de initiële geschiedenis-master. Daarnaast zou een 'wetenschappelijke' master als voorbereiding op een doctoraat kunnen aangeboden worden. De keuzevrijheid voor geschiedenisstudenten om deze opleidingen apart te volgen, zou dan wegvallen.

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Voorzitter zijn is geen reden om het water niet te betreden

➤ veto.be/forum

p. 7

(foto Simon Horsten)

Superpreses

Er zijn al ettelijke liters inkt over de hervormingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie gevloeid, niet het minst in de kolommen van dit blad. De tegenstanders van die herstructurering blijken steevast over meer tijd te beschikken om venijnige analyses te schrijven, zodat de voorstanders steeds in het zand bijten. Daarom is het misschien wel aardig als we ook eens kijken of al dat geherstructureer niets positief heeft opgeleverd.

Dat is natuurlijk wel zo. Enkele jaren geleden begonnen de voorzitters van LOKO zich zorgen te maken over hun democratisch gehalte. Ze vonden dat LOKO dichter bij de studenten moest staan en dat die studenten meer te zeggen moesten hebben over LOKO. Dat hebben voorzitters natuurlijk altijd beweerd om verkozen te geraken, maar eenmaal verkozen besloten ze meestal dat het herzien van het examenreglement belangrijker was dan het veranderen van het logo. Maar enkele jaren geleden bleek het plots menens. Tegenwoordig hangt er een grote banier buiten aan de kantoren in de 's Meiersstraat die moet verkondigen dat LOKO daar huist. Er worden door LOKO bovendien fuiven georganiseerd en als de koepelorganisatie jarig is, schenkt ze gratis vaten aan studenten.

Het lijkt geen twijfel dat LOKO sinds twee jaar beter bekend is bij haar achterban. Dat is een positieve evolutie, maar dat komt met een prijs. Voorzitters die meer met logo's en fuiven bezig zijn, hebben minder tijd voor examenreglementen. Zijn er dan geen kringcoördinatoren binnen LOKO om zich daarmee bezig te houden? Jawel, maar die waren er vroeger ook al — toen ze een pak minder werk hadden. En wanneer ze ontslag nemen, komt al het werk op de schouders van de voorzitter en zijn ondervoorzitter terecht.

Een koepel van studentenverenigingen bestaat omdat die koepel dingen gedaan kan krijgen die de afzonderlijke verenigingen niet kunnen klaarspelen. Dat is niet alleen haar ontstaans-, maar ook haar bestaansreden. Fuiven organiseren en vaten wegschenken is leuk, maar dat kan elke studentenkring zelf. Meer nog, dat doen ze al. Dat mag dan ook niet de *core-business* worden van LOKO. LOKO moet de stem van de student laten klinken waar individuele studenten of studentenkringen niet gehoord worden. En dat is niet in de fakbar of de fuifzaal, maar wel in de vergaderzaal van de rector en zijn handlangers.

Dat is minder leuk, minder sexy, minder populair. Maar net daarom is het zo noodzakelijk. Op vlak van onderwijs heeft LOKO dit jaar amper kunnen wegen op dossiers, laat staan dat het onderwerpen op de agenda heeft kunnen plaatsen, zo geven studentenvertegenwoordigers op de Onderwijsraad zelf toe. Op sociaal vlak is er wel gepresteerd, maar dat lag niet meteen aan de bezielende leiding van de ondervoorzitter, die daarvoor bevoegd is. Toen hij in september 2006 begon, had hij geen enkele ervaring in zijn beleidsdomein. In mei 2007 hield hij zich op de studiedag over huisvesting vooral bezig met de "praktische kanten" ervan. Het is op z'n minst vreemd dat hij volgend jaar als voorzitter het domein onderwijs zal opvolgen, in plaats van zich op het sociale domein te blijven toelegen. Intussen leverde hij, het moet gezegd, prima werk af als organisator van allerhande LOKO-activiteiten.

De voorzitters van LOKO zijn presessen geworden in plaats van voorzitters. En presessen hebben we al genoeg in Leuven. Daar is geen nood meer aan. Er is wel nood aan mensen die hun dossiers kennen en erover kunnen onderhandelen. Zo, en niet door de superpreses uit te hangen, worden de belangen van de student gediend.

Gijs Van Gassen

De reactie van Thomas Leys op het gezamenlijke studentenmemorandum van VVS (de Vlaamse Vereniging van Studenten) en FeF (la Fédération des Etudiant(e)s Francophones) is voorspelbaar en simplistisch. Enerzijds deelt hij complimentjes uit voor het degelijke inhoudelijke werk en de doordachte eisen. Anderzijds verwijt hij vooral de Vlaamse studentenkoepel dat deze samenwerkt met haar franstalige tegenhanger, geen overheveling van bevoegdheden eist en er zelfs een 'herfederaliserings-agenda' op na houdt. Dat is wat kort door de bocht. VVS en FeF kozen er bewust voor om een memorandum te schrijven dat uitgaat van de bestaande bevoegdheidsverdeling. De organisaties stellen een Belgisch kwalificatieraamwerk voor dat de moderne vertaling is van de huidige grondwet waarbij het federaal niveau de minimumduur van diploma's regelt.

Onder het mom van homogene bevoegdheidspakketten pleit hij ervoor om alles wat ook maar enigszins een invloed heeft op het leven van de student, over te hevelen naar het gemeenschapsniveau. Stellen studenten vast dat er een soep is aan verschillende tarieven voor het openbaar vervoer in dit land? Een oplossing: mobiliteit regiona-

liseren. De gezondheidszorg beperkt het aantal (tand)artsen en kinesisten dat een RIZIV-nummer krijgt waardoor Vlaanderen een ingangsexamen denkt te moeten inrichten? Regionalisering zal het probleem van de student oplossen. De kinderbijslag wordt voor studenten nog steeds uitbetaald via de ouders en is niet meer aangepast aan de 21ste eeuw? Regionaliseren! Corporatistische beroepsfederaties wegen teveel op de vestigingsvoorwaarden voor toegang tot intellectuele beroepen? Overheveling zal daar een einde aan stellen. Fiscaliteit niet zinnig voor de student? Staatshervorming lost het op!

Er zullen altijd beleidsdomeinen overblijven die relevant zijn voor de student. Homogene bevoegdheidspakketten zijn een fetisj. Er zal altijd een overlapping bestaan met andere beleidsdomeinen en nood aan overleg. Als je alle domeinen met raakvlakken voor de student overhevelt, dan blijft er uiteindelijk niets over op federaal niveau. Nochtans stelt de auteur dat staatshervorming voor hem geen doel op zich is, maar een middel om kansen te creëren. Hij gaat ervan uit dat de politieke meningen en aanpak tussen het noorden en het zuiden van het land zodanig verschillen dat er geen

voortgang mogelijk is. Nochtans heeft CD&V zich duidelijk uitgesproken tegen een rechtstreekse uitbetaling van de kinderbijslag. De auteur zou dus weleens van een kale reis kunnen thuiskomen. Studenten hebben met hun federaal memorandum bewezen dat ze wel in staat zijn om een consensus te vinden voor het algemene belang van alle studenten in dit land. Het politieke debat op het federaal studentencolloquium tussen alle grote politieke formaties, toonde aan dat de politieke realiteit veel complexer is dan een simpele noord-zuid-teenstelling. Eerstdaags lanceren VVS en FeF ook een kieswijzer, die de antwoorden bundelt van alle politieke partijen in dit land. Het is een ideale remedie tegen kortzichtige politieke analyses. We raden de auteur aan om daar eens een kijkje te gaan nemen.

Tot slot nog dit: laten we gaan voor een studentvriendelijk beleid op alle niveaus: gemeentelijk, regionaal, federaal en Europees. Een degelijk studentvriendelijk beleid gaat om de inhoud, niet om het bevoegdheidsniveau. Studentenbelangen zijn te belangrijk om ze te offeren op het communautaire slagveld.

David Cordonnier voor de Fédération des Etudiant(e)s Francophones (FeF)

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Studenten verplicht op Erasmus

Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke stelt zijn eisen op scherp over het hoger onderwijs in Europa, meldt *De Morgen*. Hij keerde zopas huiswaarts na de twejaarlijkse Bolognaconferentie in Londen. Vandenbroucke stelt dat meer studenten aan uitwisseling moeten doen. Een verplicht percentage moet voor zijn studies naar het buitenland, omdat de aantallen niet zouden blijven stagneren. Daarenboven wil hij de gelijke kansen voor hoger onderwijs benadrukken, net als kwaliteitszorg en onderzoek. De deelnemende Bolognalanden voeren de

hervormingen echter aan verschillende snelheden door. Daarom is een tweesporenbeleid nodig, zodat de *early starters* grenzen kunnen verleggen en de achterblijvers meetrekken. Vandenbroucke besluit dat het Bolognaproces als een trein loopt.

WS heeft nieuw bestuur

Vorige week werd op de laatste Algemene Vergadering van dit jaar van de Vlaamse Vereniging van Studenten een nieuwe Raad van Bestuur verkozen. Voorzitter werd de Gentse ingenieursstudent Ward Poelmans. Opvallend is

dat twee van de vijf andere bestuursleden Leuvense studenten zijn, Orhan Agirdag en Gertie De Fraeye. De nieuwe voorzitter ziet het mandaat van de twee als een goed teken om de Leuvense studentenraad LOKO — die in december vorig jaar uit VVS stapte — terug binnen de Vlaamse vereniging te krijgen.

Docenten hekelen concurrentie

Uit Europees onderzoek is gebleken dat Belgische docenten geen grote liefhebbers zijn van de concurrentie die heerst tussen de universiteiten. Volgens VUB-rector Benjamin Van Camp in *De Morgen* wordt de concurrentie hen opgedrongen en werken docenten liever samen. Het zou er de laatste jaren ook "bitsiger" aan toe gaan. Instellingen voeren meer agressieve campagnes om studenten van elkaar af te snoepen. Uit onderzoek blijkt dat studenten in hun zoektocht naar wetenschappelijke informatie in de eerste plaats Google en Wikipedia gebruiken. Bibliotheekbezoek is er nog zelden bij.

Google vs bibliotheek

Ellen Martens, wetenschappelijk medewerker van de Campusbibliotheek Arenberg in Heverlee, deed navraag bij 500 Leuvense eerstejaarsstudenten. Ze stelde vast dat studenten vaak blindelings overnemen wat ze op het internet vinden, terwijl enige kritische zin toch op zijn plaats is.

Uit het onderzoek blijkt ook dat studenten geregeld onbewust plagiaat plegen. "Driekwart van hen vermeldt weliswaar een bron als ze teksten van een andere auteur letterlijk overnemen. Maar zodra ze die teksten gaan navertellen in hun eigen woorden daalt die bronvermelding naar 25 procent. Dat is niet altijd slechte wil. Het is vaak gewoon omdat ze nooit geleerd hebben wanneer ze precies een bron moeten vermelden," aldus Martens.

(gdf & sh)

veto.be/forum

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan
de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

[www.kuleuven.be/
nieuwsbrief](http://www.kuleuven.be/nieuwsbrief)

(advertentie)

**2de handscomputers
met 1 jaar garantie**

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en
580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen
25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod
van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3,
3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

TWEE JAAR VERVENNE GEËVALUEERD

De Prins Filip van de universiteit

Over de rector van de K.U.Leuven, Marc Vervenne, wordt gezegd dat hij een grijs consensusfiguur is. Ondertussen wordt op het einde van zijn tweede beleidsjaar voorzichtig een ander beeld geschetst. Vervenne profileert zich, maar behoedzaam.

Maarten Goethals

Hét punt waarmee Vervenne hoopte te scoren dit jaar was zijn kantelingsverhaal. Een twee pagina's tellende nota moest duidelijk maken hoe de K.U.Leuven er in 2012 zou uitzien. Een ingewikkeld kluwen van bestuursniveaus werd uitgedacht om de hogescholen te integreren in het wetenschappelijk onderzoek van de universiteit. Maar het Kennis- en Competentienetwerk, zoals hij het plan noemde, lijkt een stille dood zijn gestorven. Dat heeft wellicht te maken met hoe de nota werd voorgesteld en onthaald.

RECEPTIES

Dat de Leuvense associatie, met zijn dertien instellingen, moet evolueren, staat buiten kijf. Een eenmaking van bestuur is daarbij een eerste belangrijke stap. Vervenne profileerde zich door als eerste in Vlaanderen met een visie naar buiten te komen. De buitenwereld percipieerde dat als een strategische en tegelijkertijd psychologische zet. Maar intern was niet iedereen even gelukkig met dit manoeuvre. Sommigen wezen op de slechte politieke timing. Nu wordt immers een basisdecreet geschreven dat onder andere de associatievorming in Vlaanderen regelt. Wie het niet goed voorheeft met de K.U.Leuven, en de toekomstplannen van de instelling kent, kan gemakkelijk bij de opstelling van het nieuwe decreet de universiteit juridisch een stok in de wielen steken. Naast de hogescholen, die de zet interpreteerden als een geweldloze putsch, waren ook de decanen er niet mee opgezet. In plaats van te academiseren, zou men 'hogescholiseren'. Ook de manier waarop de plannen werden gecommuniceerd, stuitte velen tegen de borst. Nog voor de plannen de Academische Raad (AR) passeerden, stond het nieuws al op de voorpagina van de Campuskrant. Naar verluidt vreesde Vervenne dat andere media de nota zouden uitbrengen. Een dergelijke paniekeractie zorgde ervoor dat zijn beleid voor een eerste maal openlijk werd aangevallen door mensen van de universiteit zelf.

Wat wel op het conto van de rector geschreven kan worden, is de invoering van de evaluatieprocedures, niet alleen voor docenten, maar ook, op een meer informele wijze, voor decanen, groepsbestuurders en leden van het Gemeenschappelijke Bureau, waaronder hijzelf. Het spreekt voor de man dat de evaluatie eind dit jaar al van start gaat, zeker wanneer men weet dat het vorige evaluatieprogramma verworpen is door de docenten. Binnen twee academiejaren is Vervenne zelf aan de beurt. Afwachten of zijn beleid geapprecieerd wordt.

Dat beleid versterken gebeurde door het vervangen van zwakke schakels en daarin Vervenne is principieel. Het beste voorbeeld is de aanstelling van Ludo Melis als onderwijscoördinator, als opvolger van Joseph Indekeu. De eerste heeft zich ontpopt tot een harde, maar stille werker die resultaatgericht denkt. In oktober werd Bart Van Daele, Algemeen Directeur van het UZ Gashuisberg, de laan uitgestuurd. De

manager, aangesteld door Oosterlinck, had schijnbaar nood aan een sabbatjaar. Maar iedereen wist dat het onderhouds niet boterde tussen beide partijen. Zonder dat het echt opvalt, zet Vervenne de juiste mensen op de juiste post. Hij neemt daarvoor zijn tijd en screent de kandidaten uitvoerig.

VAZAL

Vervenne is, zoals bekend, een minzaam figuur en wordt daarom vaak beschreven als de vazal van Oosterlinck. Maar de huidige rector is minder agressief in zijn benadering van andere instellingen. Er zijn de samenwerkingsovereenkomsten met de UHasselt en het kaderakkoord met de Université Catholique de Louvain. Voor de directie van de Hogescholen van de Associatie K.U.Leuven worden diverse maatregelen genomen die het vertrouwen versterken. Voorzitters, directeurs en departementshoofden worden bijvoorbeeld uitgenodigd op tal van recepties.

Een beleidspunt in het verkiezingsprogramma van Vervenne was het volwaardige medebestuur van studenten. Uit wat de studentenvertegenwoordigers vertellen, blijkt Vervenne altijd een luisterend oor te hebben. En hijzelf omschrijft de input van de studenten als een meerwaarde. In dat licht blijft het vreemd dat de rector, en het team achter hem, besloten om begin tweede semester een kostprijs te vragen aan politieke jongerenpartijen voor het gebruik van de lokalen aan de universiteit. Enkele weken later zou de universiteit dan toch zelf de kosten op zich nemen.

IDOOM

Wie een toespraak van de rector hoort, weet meestal niet waar het om gaat. De luisteraar moet vanuit een kluwen van Vervenne-woorden het concrete zoeken. Net als de Bijbel: achter de verhalen steekt een boodschap, maar de vorm zegt ook veel. Spreken over een Vervenne-idiom gaat net te ver, spreken over een Vervennestijl gaat gemakkelijker. Zo is Vervenne de Prins Filip van de universiteit: stil, stroef en soms koppig. Als buitenstaander twijfel je aan zijn kwaliteiten, maar intimi spreken vol lof. Het is duidelijk dat hij uit de schaduw van Oosterlinck stapt, maar het gaat langzaam. Na twee jaar is Vervenne gegroeid in zijn rol als rector, maar het kan nog beter en aantrekkelijker. Denken en doen, zeggen en zijn, maar alles op zijn tijd.

LOKO DOOR DE OGEN VAN ZIJN NIEUWE BESTUURDERS

“Geen volledige ommezwaai”

Klaas Keirse en Bert Vandenkendelaere, de nieuwe voorzitter en ondervoorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, zijn niet de mannen van de grote ideeën en vernieuwingen. Een directe aanpak ligt hen beter: het uitbouwen en verfijnen van wat bestaat. “We kennen onze zwaktes en die van de LOKO-structuur. Daar moet je op inspelen.”

Maarten Goethals

“We willen verder op de weg die dit jaar is ingeslagen. We staan niet voor een volledige ommezwaai van bestuur,” typeert Klaas zijn verkiezingsprogramma. “Dat wil niet zeggen dat het discours van dit jaar geen problemen kent. Zo zal, wanneer de kringen dit willen, de cumulatie van mandaten van de voorzitter worden bediscussieerd.” Wanneer wordt gevraagd naar de troef van hun kandidatuur, verwijst het West-Vlaamse duo naar hun stijl, te omschrijven als flamboyant, goedlachs en natuurlijk. “Dat wil niet zeggen dat onze tegenkandidaten voor het (onder)voorzitterschap niet sterk waren. We zijn blij dat ze binnen LOKO opnieuw een functie hebben opgenomen.”

GEBREK

Grotere naamsbekendheid blijft een eeuwig streefdoel. Maar volgens Bert op een andere manier dan dat de huidige voorzitter beoogt. “In naamsbekendheid zijn we dit jaar sterk vooruit gegaan. Maar nu moet de student aan LOKO een duidelijk etiket plakken, namelijk dat van sterke studentenvertegenwoordiging. Kringen moeten de meerwaarde van LOKO vatten. Trouwens niet enkel de kringen, maar iedereen. We weten dat we niet bekend zullen worden door het weggeven van gratis vaten bier. Daarom denken we aan promotie in aula's en aan het uitdelen van brochures. Het uitbouwen van de website speelt ook een cruciale rol.”

Er is goed gewerkt dit jaar, maar er moet nog veel gebeuren, vindt Bert. Dat was één van zijn redenen om voor het ondervoorzitterschap te gaan en de opvolging van sociale

materie voor zijn rekening te nemen. “In de sociale fractie binnen LOKO hebben we allemaal ons eigen dossier, waardoor we minder op de hoogte zijn van wat anderen doen. Ik zal me sowieso met meer bezig houden dan enkel huisvesting. Naar volgend jaar toe staat de financiering van de sociale voorzieningen op de agenda. Een ander dossier is de toekomst van Velo. Het lijkt ons geen slechte zaak om over de functie van Velo te denken. Dan is er nog de toekomst van Acco. We zullen moeten bezinnen over de appreciatie ervan door studenten.”

Ook Klaas hield zich dit jaar bezig met sociale materie. Maar als voorzitter coördineert hij volgend jaar het onder-

de student ook niet ten goede. In sommige dossiers moet je een *point of no return* inlassen. Een punt waarvan je niet afwijkt en waarvoor je het lef hebt de vergadering te verlaten. Ik zeg niet dat we het rectoraat moeten bezetten, maar als het moet dan moet het.”

Voor de twee oud-Kulakkers is goede vertegenwoordiging: ernstig overkomen, overleefd blijven wanneer men je inhoudelijk test en de achterban continu laten weten waarmee je bezig bent. Bert: “We moeten zoeken naar een organisatie die zich leent tot volwaardige participatie. De zwakte nu is een te gecentraliseerd bestuur en een soms verwaarloosde basis. Elk jaar komen er nieuwe dingen boven die beter kun-

“Het rectoraat bezetten? Als het moet, dan moet het”

wijsluik in LOKO. Speelt een gebrek aan dossierkennis niet in zijn nadeel? Hij verwijst onmiddellijk naar de rol van het Bureau Onderwijs waar de onderwijsvertegenwoordigers van de Academische Raad en Onderwijsraad samen zitten. “Beslissingen neem je niet alleen. In de Academische Raad zal ik ook geen voortrekkersrol spelen. Los van wat de beleidsmakers op de agenda plaatsen — zoals creditsystemen, academische jaarindeling, enzovoort — zijn er volgend jaar sowieso belangrijke thema's. Zo is er de evaluatie van de BaMa-structuur. Als studenten moeten we kijken hoe die geïmplementeerd is en of wij daarover tevreden zijn. Velen zijn dat niet, dus er moet iets mis zijn.”

DERTIGDUIZEND STUDENTEN

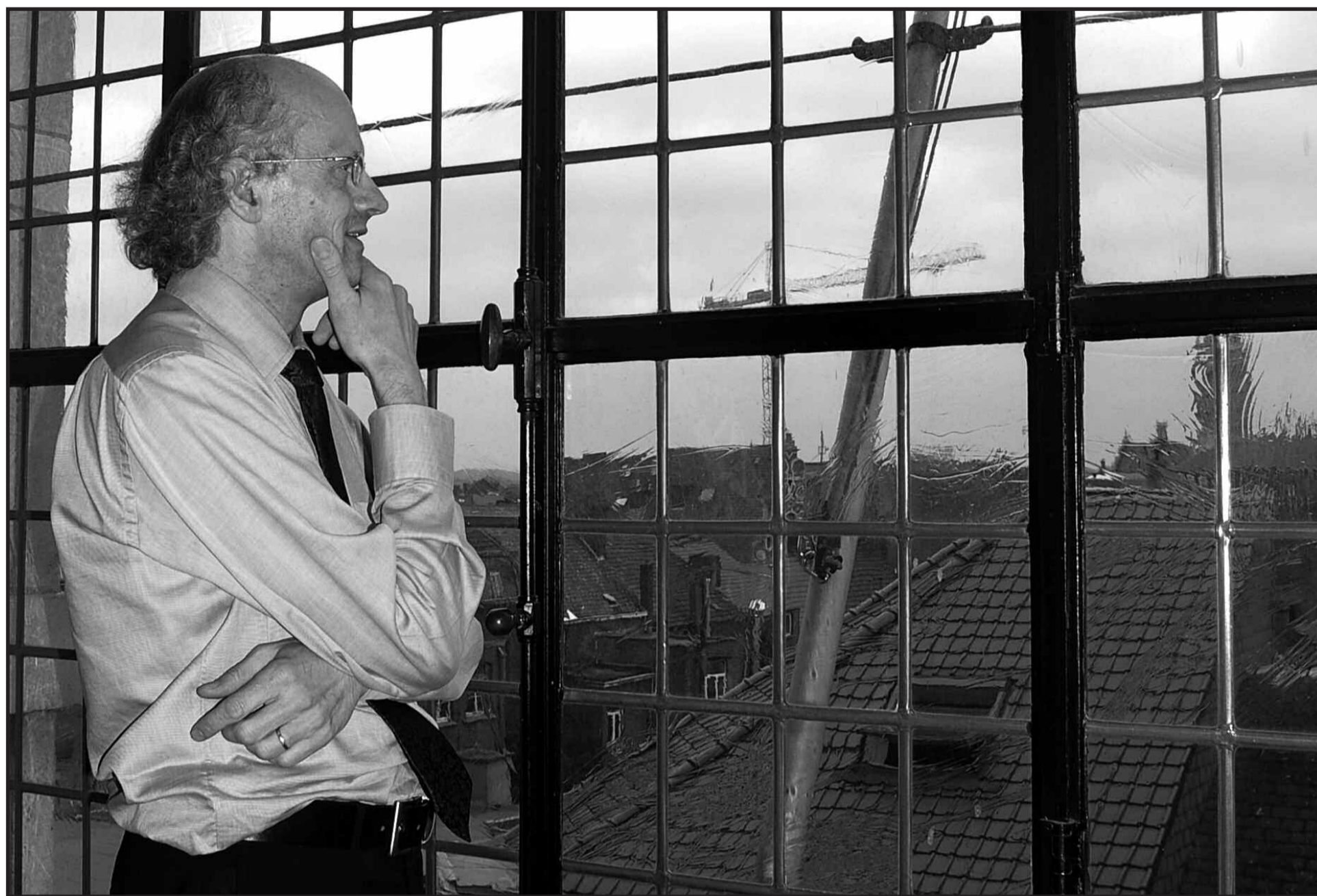
“Studenten hebben decennialang gestreefd naar de positie die wij nu hebben. Het zou zwak zijn om die verantwoordelijkheid niet te durven opnemen. Dat wil niet zeggen dat de universiteit van ons is, nu wij medebestuurders zijn,” aldus Klaas over de positie van LOKO binnen de universiteit. “Medebestuur betekent niet altijd inschikkelijk zijn. Dat komt

nen. Daar moet je op inspelen, wil je een krachtige studentenorganisatie zijn. Dat betekent ook de beste mensen selecteren en niet zomaar genoeg nemen met de weinigen die zich opgeven voor een mandaat.”

KRACHTIG

Maar kan LOKO zijn studenten nog ten volle vertegenwoordigen na het verlaten van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS)? “De stem van LOKO wordt op Vlaams niveau wél nog gehoord. We werken nauw samen met politici. Je legt niet zomaar meer dan dertigduizend studenten naast je neer,” antwoordt Klaas. Maar wat met VVS? “Ze heeft ons nog niet kunnen overtuigen van haar meerwaarde. VVS zal naar ons moeten komen met een krachtig initiatief. Onze toekomst ligt, denken wij, bij een nauwe samenwerking met de Studentenraad Associatie Leuven (StAL). Het is belangrijk te weten wat de hogescholen denken en vrezzen. Het belang van een goede samenwerking moet, gezien het kantelverhaal van de associatie in de universiteit, niet verder worden uitgelegd.”

“Even in elkaars ziel binnenkomen”

“Ik spreek niet van sterke of zwakke studenten”

(foto's Bram Vanoirbeek)

Op het salontafeltje in het kantoor van de Leuvense rector Marc Vervenne, professor Hebreuws en bijbelwetenschappen, liggen enkele boeken met tot de verbeelding sprekende titels: *Durven Groeien*, *Het groot inspiratieboek creatief ondernemen* en *De drijfveren van een bevlogen bestuurder*. Hoe bevlogen is de bestuurder Vervenne na twee jaar nog?

Simon Horsten & Ken Lamberts

Rector Marc Vervenne: «Ik voel me goed in mijn vel. Fysiek is het af en toe wel een lastige opgave, omdat je lange dagen maakt en er weinig tijd overblijft voor jezelf. Maar de job is ongemeen boeiend. Het meest boeiende is ongetwijfeld het samenwerken met verschillende mensen, zowel binnen als buiten de universiteit. Mensen die je kunt aanmoedigen, stimuleren en ondersteunen. Ook het contact met de studenten vind ik zeer aangenaam. Soms, wanneer ik in de stad rondloop, slaan ze op de meest onverwachte momenten een babbeltje met mij. Ik heb alleszins geen spijt van mijn engagement als rector.»

Veto: *Doceert u nog?*

Vervenne: «Ik geef nog één vak en houd me ook bezig met enkele doctoraatsstudenten. Ik vind het belangrijk intellectueel bij te blijven binnen mijn onderzoeksdomein. Door les te geven ervaar ik ook de kleine problemen waar iedere professor wel eens mee kampt: een overheadprojector die niet werkt, een krakkemikkig projectiescherm. Iedereen in de bestuursploeg verzorgt nog deeltijds een onderwijsstaak of volgt het eigen onderzoeksdomein op, al is er uiteraard zeer weinig tijd voor. Je bent zeven dagen op zeven bezig met het bestuur van de universiteit en het ziekenhuis. De contacten met faculteiten, departementen, onderzoeksgroepen en klinische diensten vergen veel tijd. Ook de associatie brengt heel wat werk mee, naast het leren kennen van de hogeschoolpartners.»

«Ik kende de universiteit als decaan en vice-rector al vrij goed. Maar nu leer ik ze in de volle breedte én diepte kennen. Dat is toch een heel andere benadering. Zeker het ziekenhuis, en alles wat daarbij hoort is, voor mij een erg inspirerende ervaring. Ik heb zelfs bijna weer zin om opnieuw te gaan studeren, bijvoorbeeld een richting in de biomedische sector.»

Veto: *U wilde oorspronkelijk geneeskunde studeren.*

Vervenne: «Ik ben pas vrij laat in Leuven aangekomen. Ik had filosofie en theologie gestudeerd, mijn legerdienst gedaan en al enkele jaren gewerkt. Toen moest ik kiezen wat ik daarna nog zou studeren. Ik heb dan getwijfeld tussen de theologiestudie voltooiën of geneeskunde beginnen. In die laatste richting had ik enorm veel zin, maar het leek me toen wat veel om er nog eens zeven jaar bij te doen.»

DIESEL

Veto: *U en uw Gentse collega rector Van Cauwenberge komen veel minder flamboyant over dan jullie voorgangers. Is dat toeval?*

Vervenne: «Dat denk ik niet. De rectoren André Oosterlinck en Andreas De Leenheer, onze respectievelijke voorgangers, hebben hun universiteiten geleid in een heel uitdagende periode. De UGent moest een eigen positie innemen en de K.U.Leuven moest haar positie versterken. Bovendien moest er veel aandacht gaan naar de professionalisering en de financiering van de universiteiten en de ontwikkeling van het wetenschappelijk onderzoek en onderwijs in een competitieve omgeving.»

«Wat de associaties betreft verschillen Gent en Leuven wel behoorlijk. De Leuvense associatie ontwikkelt een sterke visie en is daarenboven uitstekend georganiseerd op het operationele vlak, met een grote betrokkenheid van de universiteit, die een belangrijke leidende rol speelt, zonder evenwel de associatiepartners te bevoogden. Met mijn voor-

gang, die nu voorzitter is van de associatie, heb ik een zeer goede verstandhouding en we werken ook nauw samen. We ontmoeten elkaar wekelijks om te overleggen over de associatie, te evalueren waar we staan, dossiers voor te bereiden, overleg te plegen over acties die we moeten ondernemen, enzovoort.»

Veto: *Kunt u zichzelf vergelijken met Oosterlinck?*

Vervenne: «Dat is moeilijk. Ik vergelijk mezelf niet graag met andere mensen. Karakterieel verschillen mijn voorganger en ik inderdaad. Ik ben — zoals Veto ooit schreef — een ‘diesel’, mijn voorganger zou meer een ‘bulldozer’ zijn. De twee types vullen elkaar aan, denk ik. Er is wederzijds respect. Ik vind het jammer dat onze karakters in het verleden vaak ietwat karikaturaal tegenover elkaar werden gezet. Na twee jaar voel ik dat onze complementariteit groeit. Maar verder kan ik me niet vergelijken. We hebben respect voor elkaar en we werken goed samen, dat is het voornaamste. Hij respecteert mij sterk als rector van de universiteit en is zeer loyaal ten aanzien van mij.»

SPROEIER

Veto: *Uw Antwerpse collega Van Loon stelde in Veto dat Leuven niet in alles de beste kan zijn. Hoe ver denkt u dat men op Vlaams niveau kan gaan wat betreft rationalisatie (het rationeel, economisch verantwoord organiseren van middelen en aanbod, zowel wat onderwijs als wat onderzoek betreft)?*

Vervenne: «Men heeft de neiging rationalisatie te koppelen aan financieringspolitiek, maar we zijn nu op een punt gekomen waar we dat moeten loskoppelen. Financiering is één zaak, een optimaal en rationeel aanbod een andere zaak.»

«Rector Van Loon zegt vaak: “we moeten ons beperken”. We mogen natuurlijk niet vergeten dat Leuven een grotere, een volledige universiteit is. Nu moeten we wel kunnen bepalen waar we sterk in zijn, voor welke gebie-

den we over de nodige competentie en capaciteit beschikken en voor welke niet. Het is niet meer mogelijk om alle soorten onderwijsprogramma's aan te bieden en onderzoeklijnen op te bouwen. Tegelijkertijd vind ik het zeer essentieel dat je de vrijheid van onderzoek koestert in ieder vakgebied. Wanneer het potentieel en de nieuwsgierigheid aanwezig zijn om wetenschappelijk reflectie en onderzoek te ontwikkelen, dan moeten we die voeden. Solitaire onderzoekers die zeer goed zijn, moeten kansen krijgen, maar grote groepen evenzeer. Voor onderwijs zullen er altijd opleidingen zijn met weinig studenten die toch hoge toppen scheren.»

«Leuven is bijvoorbeeld altijd sterk geweest op het gebied van de Oud-Oosterse studies, een studiedomein dat internationaal een belangrijke impact heeft. Zulke richtingen moeten we kunnen openstellen voor Europese jongeren. De samenwerkingsverbanden met andere universiteiten willen we laten groeien. Langs de andere kant moet je als universiteitsbestuur ook keuzes maken als het op de verdeling van middelen aankomt. Ofwel kun je met de sproeier rondgaan en alle plantjes een beetje water geven, ofwel kun je streven naar een optimalisatie, een bundeling van de middelen en die investeren in datgene waarin we sterk zijn, ongeacht het vakgebied en de schaalgrootte.»

«Wat onderwijs aangaat, zijn de visitatiecommissies een prachtig instrument. Als er opleidingen zijn met onvoldoendes, moeten we ons afvragen of we daarin wel de nodige kwaliteit en competentie bezitten. Soms moeten we een moedige beslissing durven te nemen en zeggen: we stoppen ermee, deze opleiding schrappen we uit ons aanbod. Maar evenzeer moeten we ons bezinnen over de maatschappelijke relevantie van een opleiding. Zo vind ik dat we het als K.U.Leuven niet kunnen maken om een opleiding als Arabistiek en Islamkunde op te heffen. Die is maatschappelijk te belangrijk en bovendien

heeft Leuven op dat vlak interdisciplinair heel wat te bieden. (Vervenne alludeert op de negatieve accreditatie die deze opleiding gekregen heeft, wat betekent dat ze kwalitatief niet aan de standardeisen van een universitaire opleiding voldoet, red.)»

Veto: De rector van de Universiteit Hasselt, Luc De Schepper, is voorstander van een sterke lokale verankering van de basisopleidingen. Kunt u hem daarin volgen?

Vervenne: «Ten dele wel. Je moet ervoor zorgen dat de bachelors geografisch vrij goed verspreid liggen — dat geldt overigens nog meer voor de professionele bachelors. Anderzijds, voor een universitaire vorming moeten studenten zich leren bewegen. Ze moeten niet zomaar de trein nemen tot het eerstvolgende station, of hun achterdeur openen om een universiteit binnen te stappen. Ik maak mij daar toch zorgen over. Een groot deel van de studenten beweegt te weinig, mede onder invloed van de ouders. Dat heeft uiteraard financiële repercussies. Maar precies daarom ben ik een groot voorstander van een democratische toegang tot het hoger onderwijs. We moeten dan systemen ontwikkelen die het mogelijk maken dat studenten zich makkelijker kunnen bewegen naar andere universiteiten, aan Erasmusuitwisselingen deelnemen noem maar op. Ook studenten die over minder financiële middelen beschikken.»

CHOC DES IDÉES

Veto: Geldt dat gebrek aan mobiliteit ook voor professoren?

Vervenne: «In Leuven merken we hierin de laatste jaren een positieve evolutie. Maar het is waar, mobiliteit blijft een zorg: je merkt bij jonge onderzoekers toch vaak dat een overplaatsing naar het buitenland niet evident is. Zij zitten ook vaak in een periode waarin ze aan een gezin beginnen, waardoor het niet vanzelfsprekend is te bewegen en te verhuizen. Ik juich dan ook toe dat sommige onderzoekers die stap wél durven te zetten. Ik ken een jong gezin dat nu bijna twee jaar geleden met z'n hele hebben en houden naar Duitsland is verhuisd. De kinderen gaan naar een Duitse kleuterschool en spreken Nederlands en Duits. De eerste maanden waren voor hen zeer moeilijk, maar wanneer ik ze nu terugzie, merk ik dat ze erg verrijkt zijn.»

Veto: Moet een academische uitwisseling ook meer gebeuren binnen de universiteit zelf?

Vervenne: «De drie groepen (Humane, Exacte en Biomedische wetenschappen) worden sterker, maar ook onderlinge verbanden komen alsmat vaker voor, net zoals tussen faculteiten. Zo ontstaat er een interessante, dynamische matrixstructuur. We zijn één universiteit, geen drie universiteiten. Ik maak graag de vergelijking met de woonstructuur in het Groot Begijnhof, waar studenten niet zelf kiezen bij wie ze op kot terecht komen. Daar wonen studenten van verschillende faculteiten samen. Zo moeten ze in gesprek treden met mensen die een totaal ander discours gebruiken, wat zeer verrijkend werkt. Ook Veto kan daarin een rol spelen, vind ik: jullie kunnen studenten intellectueel uitdagen, de choc des idées stimuleren. Daaruit komen nieuwe dingen voort.»

SCHIZOFREEN

Veto: Laten we het even hebben over het Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven. Zowat het meest gecontesteerde idee van dat concept is het opnemen van de professionele bachelors in het universitaire netwerk, waar u in uw voorstel resoluut voor heeft gekozen.

Vervenne: «De bedoeling van de conceptnota was om binnen de associatie duidelijk te maken dat de universiteit haar verantwoordelijkheid opneemt: wij hebben een verbintenis aangaande de academisering tegenover de hogescholen. Als universiteit, als rector sta ik daar volledig achter.»

«We zijn ook vertrokken vanuit de bezorgdheid dat er op den duur ongewild geen twee structuren naast elkaar mogen bestaan: de associatie aan de ene en de universiteit aan de andere kant. Ik ben voor een integratie van beide. Verder vond ik dat het tijd was om de discussie over de associatie open te trekken binnen de universiteit maar ook binnen de associatie. Daarom zijn de vice-rectoren naar de faculteiten en zelfs naar LOKO (de Leuvense

studentenraad, red.) getrokken om het strategisch plan voor de universiteit uiteen te zetten, met daarin het onderdeel concept van het Kennis- en Competentienetwerk. Je kan dat niet abstract vanuit het rectoraat uittekenen. Ik vind het belangrijk dat we daarvoor de hele universiteit mobiliseren.»

«Per slot gebruikte ik aanvankelijk het woord 'kanteling' ("de associatie laten 'kantelen' in de universiteit", red.). Dat is wellicht een te scherpe term. Je moet het echter niet zien als een opslorpbeweging. Het is eerder het ombouwen van de universiteit tot een open universiteit, met verschillende campussen.»

«Dan kom ik bij de professionele opleidingen: je moet die intellectueel integreren. Professionele opleidingen dagen ons uit, er is een wisselwerking. Ik wil wel benadrukken dat de opleidingen zichzelf blijven besturen. Professionele opleidingen kunnen ook een enorme rijkdom betekenen voor de universiteit, voor het netwerk.»

«Naar mijn inzicht moet de associatie in de komende vijf jaar evolueren naar een geïntegreerd universitair netwerk met verschillende campussen. Het is zeker niet de bedoeling dat netwerk sterk centralistisch te besturen. Dat zou overigens ondoenbaar zijn. In het netwerk moeten we echter af van het schizofrene denken over opleidingstrajecten dat ons doet belanden in een soort van watervalsysteem: 'bovenaan' beginnen en naar 'onderen' afzakken. Ik houd meer van het omgekeerde, het zalmsysteem. Ik wil dat schizofrene denken niet. Ik wil trouwens evenmin spreken van 'sterke' en 'zwakke' studenten. Je hebt in een professionele opleiding studenten die ca-

"Oosterlinck respecteert mij zeer sterk"

«Er zijn professoren die geen hamer kunnen vasthouden»

paciteiten hebben waarover andere studenten niet beschikken. Een uitstekende vakman is volgens mij iets unieks, zo iemand is even veel waard als een uitmuntende onderzoeker, ze zijn complementair. Er zijn professoren die geen hamer kunnen vasthouden en arbeiders die niet weten wat ze met een boek moeten doen, maar ik ken evenzeer heel wat arbeiders die veel lezen en ook geleerde mensen die met hun handen kunnen werken.»

HEKSENJACHT

Veto: De universiteit heeft drie taken: onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening. Hoe zit het met dat laatste, met de individuele engagementen van academici?

Vervenne: «Ik maak dat onderscheid in verschillende taken niet graag. De academische opleiding betreft het vormen van wetenschappers en het beoefenen van wetenschap in de brede zin. En wetenschappelijk onderzoek heeft hoe dan ook een maatschappelijke finaliteit of impact, of het nu om een filosoof dan wel een ingenieur of arts gaat.»

«Wetenschappers engageren zich voor nevenactiviteiten die soms betaald zijn, soms niet. Wij als universiteit moeten erover waken dat voltijdse professoren voltijds met de universiteit bezig zijn. De studenten mogen zeker niet lijden onder de nevenactiviteiten van hun professoren. Dat is geen heksenjacht. Ik kan u geruststellen dat in de regel alles goed loopt.»

Veto: We kunnen de vraag ook omdraaien: is er wel genoeg engagement bij de professoren?

Vervenne: «Dat is toch sterk veranderd: het engagement is duidelijk toegenomen, onder verschillende vormen. Sommige professoren geven bijvoorbeeld voordrachten overal ter lande, voor een breed publiek. Je leert daar heel wat uit: wat er gebeurt in de maatschappij, wat er allemaal leeft. Professoren kunnen die ervaring dan meenemen naar hun studenten en hun onderzoeksgroep. Ik wil dus duidelijk maken dat zulke engagementen belangrijk zijn, maar het mag geenszins een verplichting zijn. Niet iedereen hoeft ook buiten

de universiteit actief te zijn.»

Veto: Vindt u het belangrijk dat ook studenten extracurriculair bezig zijn?

Vervenne: «Ik ben zeer blij met die vraag. Deels door het invoeren van het semestersysteem en ook wel door een veranderde mentaliteit hebben studenten de neiging zich wat in te sluiten, op zichzelf terug te plooiën. De betrokkenheid met de universiteit is vrij klein geworden en ook het sociale leven heeft eronder te lijden, terwijl we net extracurriculair engagement net willen stimuleren. Dan moet je je afvragen hoe je dat kan valideren in de opleiding en vorming die de universiteit biedt. Je moet niet alleen kunnen zeggen: dat is een knappe bol die zijn vak goed kent, maar ook: hij of zij heeft een attitude die verandering kan brengen.»

HYPOTHESE

Veto: Er is nu al twee jaar medebestuur van de studenten. Hoe blikt u daar op terug?

Vervenne: «Daar ben ik zeer positief over. De huidige studenten zijn een zeer mature generatie. Ze vertegenwoordigen, maar hebben als bestuurder een eigen verantwoordelijkheid. Ik merk dat de student-bestuurders niets uit de weg gaan. Dat verwacht ik overigens van alle bestuurders: dat er tegenspraak mogelijk is, dat ze in discussie gaan.»

«Verder zie ik dat de studenten zich hebben geïntegreerd in de bestuursorganen. Ze zitten daar niet als een 'fractie'. Dat wil echter niet zeggen dat ze zich compromitteren. Nee, ze blijven hun kritische rol spelen. Het valt mij op dat die integratie gegroeid is en ik ben daar heel opgetogen over. Dat is ook de rol van Veto, vind ik: een kritisch forum zijn dat op een constructieve manier mensen wakker kan maken, door bijvoorbeeld te vertrekken van een hypothese die naar de kern van een

vanwege hun sociale of etnische herkomst.»

«Let wel, de 'allochtone studenten' waar we het nu over hebben zijn meestal van de tweede of derde generatie. Dat zijn Belgen. Er moet voor worden gezorgd dat zij een maximale toegang hebben tot het secundair onderwijs. Wij hebben als universiteit de verantwoordelijkheid om daarover onderzoek te doen en te reflecteren. En we mogen daarin niet abstract blijven denken, we moeten echt concreet gaan.»

«Maar het is een erg complexe kwestie. Er is nog een lange weg af te leggen. We moeten de discussie ook inhoudelijk kunnen voeren: wat is respect? Wat is interreligiositeit? Wat is de eigen identiteit van iemand respecteren? Het barst nog altijd van de stereotiepen hierover. De islam wordt clichématig gekarakteriseerd als fundamentalistisch, zoals het christendom vaak door de bril van de kruistochten wordt bekeken. De universiteit moet vanuit haar wetenschappelijke kennis de echte dialoog stimuleren en mogelijk maken. Soms zeg ik (knipt energiek met de vingers): verdomme, daar loopt het nog vast, mekaar verstaan, even in elkaars ziel binnenkomen om elkaar te begrijpen.»

Veto: Het blijft een probleem als er aan de universiteit zelf amper allochtonen zijn om deel te nemen aan dat debat.

Vervenne: «Dat klopt. We zoeken een nog actievere rekrutering op te bouwen, maar zonder betuttelend over te komen. We moeten het 'wij-zijgevoel' vermijden. We moeten duidelijk tegen studenten en personeel van allochtone herkomst kunnen zeggen: jij betekent een meerwaarde voor ons.»

"Ik zeg nog altijd 'meester' tegen hem"

probleem gaat. Een hypothese die soms niet juist blijkt te zijn, maar bon, daarvoor is het een hypothese. Dialoog kan op een heel stimulerende manier worden aangewakkerd. Dat is mijn droom van een universiteit: een plaats waar je tot op het bot kunt discussiëren. Niet om je gelijk te behalen, maar om samen ergens tot 'de waarheid' te komen.»

PARACOMMANDO'S

Veto: Een van de meest acute problemen op gebied van democratisering is de toegankelijkheid van de universiteit voor studenten van allochtone herkomst.

Vervenne: «Voor mij begint het probleem al in de kleuterschool, vanaf het basisonderwijs dus. Wanneer studenten van allochtone herkomst — ik moet toegeven dat ik deze term niet graag gebruik — in het secundair onderwijs beginnen, is het vaak al te laat om hen nog kansen te geven. Mijn overtuiging is dat, op dat vlak, heel veel moet gebeuren in het kleuter- en het lager onderwijs. Dat is de taak van leerkrachten die in hogescholen worden opgeleid maar waaraan de universiteit ook een belangrijke bijdrage kan leveren. Onderwijzers, kleuterleiders en -leidsters: zij zijn de 'paracommando's', de elitetroepen die je inzet voor de basisvorming van kinderen. Dat eerste onderwijs heeft een grote invloed op je verdere leven. Van de onderwijzers die ik als kind heb gehad leeft er nog één. Die heeft mij enkele weken geleden een prachtig cadeau gegeven: een pakje met opstellen uit mijn kindertijd, met in het rood verbeteringen en aanmoedigingen. Dat heeft mij zeer ontroerd. Bij het doornemen van die opstelletjes dacht ik plots (knipt energiek met de vingers): die man heeft mij gevormd. Wat ik nu ben, dank ik ook aan hem. Ik zeg nog altijd 'meester' tegen hem, puur uit respect. Persoonlijkheden die je in het basisonderwijs de eerste vorming geven, laten blijvend hun sporen na. En precies daarom is het zo belangrijk dat we geëngageerde leerkrachten hebben, vooral voor die leerlingen die het soms wat moeilijker hebben

Veto: Als u iedere student individueel een boodschap zou kunnen meegeven, welke zou dat dan zijn?

Vervenne: «Waarschijnlijk zou ik telkens iets anders zeggen, of toch een variant op de hoofdgedachte, namelijk dat je je eigen leven in handen moet nemen, dat is zeer belangrijk. De verbondenheid met ouders, broers en zussen en vrienden is zeer waardevol en die moet je koesteren. Maar als je aan de universiteit zit — en zeker als je afstudeert — moet je op eigen benen staan. Je moet op ontdekking gaan in de samenleving, in de wereld. Er kwam hier een jaar geleden een pas afgestudeerd meisje voor een babbel. Ze zei me dat ze na haar studies een aantal maanden weg wilde zijn van thuis, de wijde wereld in trekken. Ik heb dat meisje aangemoedigd om dat te doen. Niet zo lang geleden is ze nog even langsgelkomen, na haar 'zwerftocht' en het was fantastisch om zien. Ze was helemaal opengebloeid, echt volwassen geworden en klaar om haar verantwoordelijkheid in de samenleving op te nemen.»

Veto: U zou met andere woorden zeggen: 'durf denken'? (Durf denken is de leuze van de UGent)

Vervenne: «Voilà, je verwoordt het exact. Durf denken — én doen. Moedig zijn is niet gemakkelijk zonder jezelf te bruuskieren. Maar wees vooral bewust van je eigen waarde. Er lopen erg veel mensen rond die heel waardevol zijn, maar die niet naar buiten kunnen of durven treden. Durf denken, dat is het. En doen.»

Off the rector?

Dit semester kreeg je om de twee weken een Vlaamse rector voorgeschoteld in de reeks *Off the rector*. Enkel rector Van Hoecke van de K.U.Brussel kon zich niet vrijmaken voor een interview. In deze laatste *Veto* keren we terug onder onze KULToren, maar zoals onze rector het zelf zou zeggen: door de andere universiteiten te ontdekken, hebben we onszelf verrijkt.

Dertien in een dozijn (13 & 14): Godgeleerdheid en Kerkelijk Recht

Experimenteren met heiligen

De Maurits Sabbebibliotheek, beter bekend als de bibliotheek van de faculteit Godgeleerdheid, is een ongewone bibliotheek. Het is er verboden boeken te ontlenen, studenten storten hun hart uit aan de balie en blauwe nonnen schuimen naarstig de boekenrekken af. Bovendien staat en valt de werking van deze bibliotheek met het engagement van vrijwilligers. Etienne D'Hondt, de bibliothecaris, vertelt hoe deze bijzondere bibliotheek werkt.

Etienne D'Hondt: «De bibliotheek van onze faculteit is speciaal omdat het een onderzoeksbibliotheek is. Het idee van een onderzoeksbibliotheek hebben we eind jaren zestig overgenomen van het Amerikaanse continent. Je kent het concept van een seminariebibliotheek: er staat een aantal tafels waarrond zich verschillende boeken bevinden en mensen die zich in die boeken verdiepen. In zo'n seminariebibliotheek is het verboden om boeken te ontlenen. Dat concept pasten we eind jaren zestig ook toe in deze net opgerichte bibliotheek.»

«De bibliotheek is bekender in het buitenland dan in het binnenland, behalve voor de studenten en onderzoekers van de faculteit Godgeleerdheid. De mensen van onze faculteit beschouwen de bibliotheek als hun laboratorium: experimenteren met heiligen is natuurlijk niet mogelijk, maar experimenteren met het woord is dan weer wel een optie (lacht).»

«Haar naam in het buitenland dankt deze bibliotheek aan de 1,2 miljoen presente werken en aan het statuut van bewaarbibliotheek voor werken van religie en theologie. Deze bewaarfunctie slaat ook op de 170.000 werken van voor 1801, werken met mooie antieke bandjes, gravures en houtsneden.»

BISDOM

Veto: Waarmee heeft deze bibliotheek zulke vreemde openingsuren?

D'Hondt: «De bibliotheek is open tot tien uur 's avonds omdat de faculteit een omgekeerde leeftijds piramide heeft. Er zijn meer doctoraatsstudenten dan studenten in eerste bachelor. Deze studenten vinden het makkelijk om ook 's avonds toegang te hebben tot de bibliotheek. Er komen ook veel doctoraatsstudenten van het buitenland: vele zijn gezonden door het bisdom. Het bisdom wenst zo bekwame professoren in de seminaries te

hebben, en het niveau te doen toenemen. Zo zijn er de blauwe nonnen uit Nigeria en de kleinere nonnen uit India of de Filipijnen.»

BROODNODIG

Veto: In deze bibliotheek lijkt ook meer plaats te zijn voor persoonlijk contact dan in andere bibliotheken.

D'Hondt: «Inderdaad, dat komt voornamelijk door Magda (foto). Magda, de vrouw aan de balie heeft een pastorale instelling om wenende studenten op te vangen. Zij vertellen haar over hun liefdesverdriet en/of slechte resultaten aan de universiteit. Maar zij is daar ook om te verhinderen dat er boeken worden meegenomen. Soms wordt er een boekentas onderzocht en dan voelt de student zich meestal geïsoleerd, maar zulke zaken zijn noodzakelijk.»

«In de bibliotheek van de universiteit Oxford moeten studenten in toga een eed afleggen en beloven dat ze niets zullen stelen, niets in brand zullen steken en de orde zullen bewaren. Zo vreselijk is het hier dan toch nog niet. Magda werkt hier trouwens kosteloos, evenals de studenten achter balie. Zo'n vrijwilligers zijn broodnodig om de bibliotheek draaiende te houden. Hoe meer we er hebben, hoe meer we kunnen aanbieden.»

Magda: bekend van de bib

“Wij leven in een abnormale situatie”

Professor Roger Burggrave lag samen met professor Johan De Tavernier aan de wieg van het Centrum voor Vredesethiek in 1987. Een vlag die de lading na twintig jaar niet meer helemaal dekt. Aanvankelijk hield het centrum zich bezig met onderwerpen als de rakettenkwestie en nationalisme, maar op een bepaald ogenblik kwam het inzicht dat de maatschappij niet enkel onder het 'grote geweld', maar ook onder het 'kleine geweld' te lijden heeft, zodat het onderzoek veel breder werd.

Professor Roger Burggrave: «We houden om de twee jaar een groot colloquium in samenwerking met Pax Christi Vlaanderen. Dit jaar was het thema corruptie. We vertrekken steeds vanuit fenomenen die zich voordoen in de samenleving om die te bespreken vanuit een christelijk perspectief. Door de keuze van het onderwerp spreken we altijd een bepaald segment van de samenleving aan. Op het colloquium over corruptie waren bijvoorbeeld veel zakenlui aanwezig. Het is dan de zaak te denken wat het christendom daarover te zeggen heeft, maar het gesprek met andere godsdiensten wordt ook meer en meer belangrijk. Wat is de impact van levensbeschouwing op de problematiek, maar evengoed: wat is de impact van de thematiek op levensbeschouwing? Welke invloed heeft een godsdienstige visie op bedrijfsethiek? Wat staat er in de Bijbel over corruptie en integriteit en hoe benaderen wij dat?»

«We proberen alert te blijven, zodat we niet over één thema doormen. Al blijven we natuurlijk academici. Het is niet onze bedoeling mensen rechtstreeks aan te zetten tot dialoog of tot actie, maar door de keuze van de thema's en door de multidisciplinaire aanpak hopen we mensen wakker te maken voor bepaalde problemen. Wat er op de colloquia besproken wordt, wordt daarna opgenomen in publicaties die dan bijvoorbeeld gebruikt kunnen worden in godsdienstlessen. Dat is de maatschappelijke poot van het onderzoek.»

«Wij leven in een zeer abnormale situatie, als je het op wereldvlak bekijkt. Onze samenleving is volledig geseculariseerd, mensen denken minder en minder religieus. Religie is een privézaak geworden. In de rest van de wereld is levensbeschouwing een zeer wezenlijke manier om de realiteit te benaderen: er zijn implicaties voor man-vrouwrelaties, voor maatschappelijke problemen en ook voor politiek. Daarin zie je de kracht van religie. Ik vind dat er bij ons wel wat meer vanuit passie gehandeld mag worden. Omdat het zo'n sterke dynamiek is in het menselijk bestaan, kan hij ook makkelijk ontsporen. Dat noem ik dan het ongeduld van de passie. Maar je mag niet zomaar zeggen dat religie altijd tot geweld leidt.»

«Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen fundamentalisme, intolerantie en andere, meer tolerante benaderingen. Als je een zeer fanatieke opvatting hebt over je eigen identiteit, wordt een gesprek met anderen zeer moeilijk. Als je, zoals in de geseculariseerde maatschappij, religie beschouwt als een privé-aangelegenheid, dan komt er geen confrontatie of dialoog. Terwijl het net nodig is om bijvoorbeeld de verschillende visies binnen de islam met elkaar te confronteren. We zullen op zoek moeten gaan naar nieuwe manieren om met elkaar in gesprek te treden en om de implicaties van religieuze opvattingen te erkennen. Het moet een open verhaal blijven. Ik ga de toekomst niet pessimistisch tegemoet.»

Wie houdt de Bijzondere Faculteit kerkelijk recht?

Het is praktisch onmogelijk om aan de K.U. Leuven te studeren en nog niet gehoord te hebben van de Bijzondere faculteit Kerkelijk Recht. Niet zozeer door de uitstekende onderzoeks- of onderwijsresultaten die er behaald worden, maar wel door de aanwezigheid van professor Rik Torfs, voormalig rector-kandidaat en alomtegenwoordig mediafiguur. Naast zijn bezigheden in de Vlaamse media is professor Torfs gewoon hoogleraar en co-voorzitter van bovengenoemde faculteit. Maar is dit genoeg om de faculteit de status 'bijzonder' te geven?

Het is trouwens niet enkel de professor, maar ook de opleiding zelf die bijzonder populair geworden is de afgelopen jaren. Dit jaar ging het aantal studenten met bijna dertig procent omhoog. De benaming opleiding is hier enkelvoudig omdat de faculteit in principe maar één opleiding aanbiedt. Dat is de master in recht, religie en samenleving — zoals de opleiding herdoopt werd na de BaMa-hervormingen — en haar Engelstalige variant, die het overigens beter doet wat studentenaantal betreft. Dat de Engelstalige opleiding meer studenten telt, is ook logisch als men kijkt naar het soort studenten dat er zich inschrijft, met name voornamelijk buitenlandse studenten die naar alle waarschijnlijkheid het Nederlands net iets minder onder de knie hebben dan het Engels. De Bijzondere faculteit Kerkelijk Recht van de K.U. Leuven mag de diploma's uitreiken, dankzij een erkenning door het Vaticaan.

CELIBAAT

Daardoor is de faculteit een beetje een buitenbeentje. Zij is bovendien ook nog eens bij de oudste faculteiten aan de K.U. Leuven en dat alleen al zou iets kunnen voorstellen. Het probleem met de naamgeving 'bijzonder' ligt immers in het verschil tussen academisch en normaal Nederlands taalgebruik. Volgens Van Dale is de betekenis van bijzonder: "opvallend, speciaal en weinig voorkomend". Als men kijkt naar het woord in academische benaming, zoals bijvoorbeeld bijzonder hoogleraar, komt er iets anders aan het licht. Bijzondere hoogleraren, zijn, ondanks de algemene veronderstelling, immers niet meer dan gewone hoogleraren. Juist het tegenovergestelde, gewoon heeft een betere connotatie dan bijzonder. Dat is ook het geval voor de benaming van de Bijzondere Faculteit Kerkelijk Recht. De faculteit heeft dan ook geen decaan zoals andere faculteiten, maar een faculteitsvoorzitter — zelfs twee: Luc De Fleurquin en Rik Torfs. Bovendien wordt de faculteit gepatronneerd door de faculteiten Recht en Godgeleerdheid.

In het verleden is er over deze naamgeving en het bestaan van de faculteit wel enig debat geweest. In 2003 ontstond er nog een rel tussen de studenten Kerkelijk Recht en toenmalig rector Oosterlinck. De studenten verweten Oosterlinck plannen te hebben om de faculteit op te doeken. Ze werden in hun veronderstellingen gesteund door het feit dat de nieuwe faculteitsvoorzitter niet verkozen werd, maar rechtstreeks door hogerhand was aangeduid, en door het feit dat een Nederlands hoogleraar van zijn leeropdracht ontheven werd en teruggestuurd naar Nederland omdat hij het celibaat had overtreden. Gelukkig is er nog de gehuwde professor Torfs, die zich ongetwijfeld wél aan het celibaat houdt.

Colofon

Tekst: Ilse De Witte, Anneke Moerenhout, Roel Moeurs
Beeld: Simon Horsten

DRIE STUDENTENVOORZITTERS MET ELKAAR IN DEBAT :

“Sociaal intelligente wezens”

Drie voorzitters, elk met hun eigen achtergrond, hun eigen organisatie en hun eigen ideeën. De één is voorzitter van de Gentse studentenraad (GSR), de ander van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) en de derde van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Op een Gents terras gaan ze de confrontatie aan.

Simon Horsten

Veto: Waarom zijn jullie studentenvertegenwoordigers geworden?

Frederiek Vermeulen (LOKO): «Omdat ik dingen wil veranderen. Ik wil beweging creëren, vernieuwing brengen, *schwung* geven aan de studentenbeweging. Ik word nog elke morgen wakker met de gedachte: “Is dat wat die dertigduizend studenten van mij verwachten?” En telkens is het antwoord: “Nee, ik moet meer doen.” Je moet vooruitgaan. Dat is wat ik mis in de studentenbeweging. Men kopieert vooral wat in het verleden al gedaan is, men voert uit wat in de draaiboeken van de vorige jaren staat. De studentenbeweging is inherent conservatief: men wil simpelweg niet veranderen.»

Stijn Baert (GSR): «Ik heb hetzelfde gevoel: mensen willen niet vooruitgaan. Ik ben ook vertegenwoordiger geworden om dingen te veranderen. Bij mij was de aanleiding zelfs heel concreet: ik wou dat er aan de UGent een intersemesteriële vakantie kwam (*die er sinds dit jaar inderdaad is, red.*). Bovendien — en ik denk dat dit voor ons drieën opgaat — doe ik nu wat ik altijd al heb gedaan. Ook in de lagere en de middelbare school wou ik een voortrekker zijn en engagementen opnemen, hoe onnozel dat toen ook was. Dat zit er gewoon in, bij veel mensen trouwens.»

Hans Plancke (VVS): «In dat laatste kan ik

studentenrechten in het algemeen.»

Stijn: «Ik vind dat dat absoluut niet kan. Volgens mij moet studentenvertegenwoordiging zich juist heel ver houden van politieke uitspraken. Dan gaan we te veel afdrijven richting ideologische studentenvertegenwoordiging, met politieke fracties.»

«Aan de UGent is het nu zo dat drie van de vier studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur — de belangrijkste mandaten — openlijk een politieke ideologie hebben. Op zich vind ik dat geen probleem, maar een gevolg is wel dat sommigen niet met de andere studenten een fractie vormen maar vaak wel met ideologisch gelijkgezind-

genwoordigers met dezelfde politieke kleur elkaar ook daar op?»

Frederiek: «Indirect uiteraard wel: gelijkgezinden zoeken elkaar altijd op, dat is normaal. Maar dat is eerder informeel: onze verkiezingen zijn daar niet op gebaseerd. Je mag een politiek engagement als hobby hebben, maar dat mag niet primeren bij je vertegenwoordiging.»

Hans: «Het is inderdaad logisch dat dezelfde ideologisch gestemden elkaar vinden, maar dat is geen probleem zolang dat niet rigide wordt. Bij VVS is het naar mijn gevoel eerder zo dat er een veel grotere identificatie is met de instelling van waaruit onze mensen

voel gewoon ontbreekt. Dat werd bovendien alleen maar versterkt door het participatiedecreet (*dat de instellingen verplicht de studenten mee te laten besturen, red.*).»

Stijn: «Dat gevoel echt van een instelling te zijn, hangt inderdaad heel nauw samen met het medebestuursmodel: je bestuurt — weliswaar vanuit studentenstandpunt — de universiteit mee en probeert samen met de andere geledingen vooruitgang te boeken. Als je je mee verantwoordelijk voelt voor een instelling, is het redelijk logisch dat je daar ook meer affiniteit mee hebt. Dat is meestal ook niet erg: in 98 procent van de gevallen is wat goed is voor de instellingen, ook goed voor de student — en omgekeerd.»

Hans: «Ik geloof daar niet in. Een instelling moet ervoor zorgen dat de boekhouding klopt, ze redeneert economisch, terwijl studenten ook voor andere zaken kunnen gaan. Het instellingsbelang is niet altijd gelijk aan het studentenbelang.»

Stijn: «Niet altijd, daarom zeg ik 98 procent.»

Frederiek: «Wat ik wel denk, is dat het sterke gevoel van eigenheid doorheen de jaren verschoven is van Leuven naar Gent. Vroeger waren het vooral de Leuvense studenten die — lachend — zeiden: “wij zijn niet de besten, we zijn gewoon beter”. Dat is trouwens ook zo (*lacht*).»

Stijn: «Bwa, wij zijn niet de besten. Wij zijn de enigen.»

Hans: «(*lacht*) Kijk, daar heb je het al. Maar serieus: ik denk dat dat instellingsdenken echt een hypotheek kan leggen op belangrijke discussies waarin studenten een standpunt moeten innemen. Dat was bijvoorbeeld zo met het financieringsdecreet dat vorig jaar zwaar bediscussieerd is geweest. Het debat was toen gepolariseerd omdat het precies om instellingsbelangen ging. Ik denk dat het de taak is van een studentenvertegenwoordiger om ten allen tijde te proberen ook het studentenbelang zien.»

Stijn: «Het hangt ervan af welk studentenbelang je wilt zien. Als je het Gentse wil zien, moet je vanuit de instelling redeneren. Wil je het Vlaamse studentenbelang zien, dan denk je vanuit al die studenten. Eerlijk gezegd: toen ik naar VVS ging, was ik daar om ervoor te zorgen dat de standpunten van VVS zo goed mogelijk waren voor de Gentse studenten.»

DIENAAR

Veto: Hebben jullie nog tips voor jullie opvolgers?

Hans: «Studentenvertegenwoordigers moeten sociaal intelligente wezens zijn. Ze moeten ermee om kunnen dat er conflicten kunnen zijn, ze moeten met alle mensen kunnen omgaan en hun eigen gevoelens opzij zetten. Dat is een uitdaging waar veel studentenvertegenwoordigers vandaag de mist in gaan.»

Stijn: «Wat ik belangrijk vind is dat mensen moeten gaan voor resultaten en niet voor compromissen. Er zijn veel mensen die in een discussie stappen met het gevoel een compromis te willen bereiken, terwijl je vaak beter voor een duidelijk resultaat moet gaan. Het resultaat moet boven het procesmatige staan. Er zijn veel te veel studentenvertegenwoordigers die uitblinken in het proces.»

“Wat goed is voor de instellingen, is goed voor de studenten”

Frederiek: «Hij of zij die studentenvertegenwoordiger is, is dienaar van de studenten: je leeft dag en nacht voor hen. Ik ben ervan overtuigd dat je die binding bijna voor de rest van je leven zal meedragen. Ik hoop dat de volgende studentenvertegenwoordigers vooruit durven gaan: niet zomaar kritiek leveren, maar alternatieven aanreiken en zelf met voorstellen komen om mee de toekomst te bepalen.»

Frederiek Vermeulen: “Ik ga ervoor.”

(foto Simon Horsten)

“De studentenbeweging is inherent conservatief”

me inderdaad vinden. Ik ben nu zelfs al aan het denken: wat kan ik volgend jaar doen om nog bezig te zijn, om nog iets nuttigs te doen? Ik ben erin gerold omdat ik op opleidingsniveau iets wilde veranderen. Ik vond dat er bij politieke wetenschappen wat accenten verkeerd lagen. Van daaruit ben ik verder gegaan, naar GSR en later dus ook naar VVS.»

Frederiek: «Ik ben het er niet mee eens dat je zegt dat je “iets nuttigs wilt doen”. Je komt in een mandaat terecht waar je zegt: ik ga ervoor. Ik heb ook altijd gezegd dat ik niet van ambitie hou. Dat is wat ik daarmee bedoel: ik wil een mandaat niet nastreven om me daar bezig te houden. Ik hou van passie, van generositeit om met iets bezig te zijn en te zeggen: (*knipt energiek met de vingers*) “Verdomme, mannen, dat moeten we hier gaan veranderen.” En als ze dan plots iemand nodig hebben, dat ze dan denken: “kijk, dat is misschien een goede kandidaat.”»

PROSTITUEREN

Veto: Vinden jullie dat studentenorganisaties ook politieke, maatschappelijke standpunten kunnen innemen?

Hans: «Ik vind dat dat zeker moet kunnen. VVS heeft bijvoorbeeld een standpunt ingenomen over contingentering (*het beperken van diploma's die kunnen worden uitgereikt binnen een bepaalde opleiding door middel van ingangs- of uitgangsexamens, bijvoorbeeld voor geneeskunde, red.*) waarin alternatieve voorstellen worden gegeven voor de rationalisatie van de gezondheidszorg. Daarin kleuren we buiten de strikte onderwijslijntjes, al blijft het natuurlijk wel gerelateerd aan onderwijs. Daarnaast ijveren we, naast de gewone vertegenwoordiging natuurlijk ook voor

den uit ander geledingen: ze zoeken hun bondgenoten bij professoren of elders. En dat is voor de studenten natuurlijk geen goede zaak: zo gaan ze toegevingen doen, ze gaan zich prostitueren. Iedereen weet dat en iedereen zegt dat ook in beperkte kring, maar niemand durft er openlijk over te discussiëren. Ik vind dat jammer en haast hypocriet. Bovendien is het — als je er niet hetzelfde enge politieke denken op nahoudt — zeer moeilijk om vertrouwen op te bouwen bij dat soort mensen.»

Hans: «Dat ligt natuurlijk aan het Gentse kiesmodel (*aan de UGent worden studentenvertegenwoordigers rechtstreeks verkozen door de studenten van de hele universiteit, in tegenstelling tot Leuven, waar de kringen kiezen, red.*). Bij de verkiezingen van studentenvertegenwoordigers positioneren de kandidaten zich ook politiek.»

Stijn: «Ja, inderdaad, je weet tijdens de verkiezingen: dat is een blauwe, die is rood. Ik vind het ook niet erg dat je weet waarvoor ze staan, maar het probleem is dat ze vaak meteen in een ideologisch netwerk terecht komen. Hoe zit dat in Leuven? Zoeken verte-

komen dan met de politieke kleur die ze hebben. Het is in een studentenorganisatie vooral belangrijk dat je geen politiek mandaat hebt. Dit jaar is er een bestuurder opgestapt precies omdat hij was verkozen in het bureau van Jong-CD&V en ik vind dat de enige juiste keuze. De enige keuze.»

DE BESTEN

Veto: Laten we even dieper ingaan op die identificatie met de instellingen. Ervaaren jullie die als een probleem?

Hans: «Sommige discussies binnen VVS worden echt bemoeilijkt omdat vele vertegenwoordigers enkel vanuit hun eigen instelling redeneren en niet vanuit het algemeen studentenbelang. De discussies worden zo soms erg fel.»

Frederiek: «Je kan het ook omgekeerd zeggen: als studenten zo'n grote identificatie voelen met hun instelling, hebben ze misschien vooral een gebrek aan een gezamenlijk gevoel 'student' te zijn. Ik denk dat het niet zozeer de instellingen zijn die een overwicht hebben, dan wel dat dat algemene ge-

Internationaal: Wat gebeurde er het afgelopen jaar?

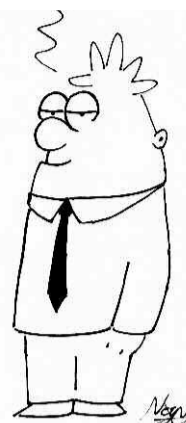
"Het meest opmerkelijke vond ik de commotie rond de leergelden overall in Europa en in het bijzonder in Oostenrijk. Sinds januari heeft dat land een nieuwe regering. De nieuwe kanselier Alfred Gusenbauer vertelt de studenten dat de leergelden, in tegenstelling tot wat hij in zijn programma beloofde, niet worden afgeschaft. Voldoende reden voor de studenten om op de barricaden te springen. Er kwam na lang protest uiteindelijk géén herziening van de maatregel, maar wat belangrijk is: het bracht wel een debat op gang over de inschrijvingsgelden. Men zag in dat inschrijvingsgelden niet normaal zijn."

(Inge Gielis, VVS-bestuurder verantwoordelijk voor Internationaal & Sociaal)

EUROPA WIL TEGEN 2010 UITGROEIEN TOT DE MEEST DYNAMISCHE KENNISECONOMIE

Wat als we nu eens ophouden met alle arbeiders, werklozen en ander gepeupel als mensen te beschouwen? Dan...

...vallen deze weg uit de statistieken en zijn we in principe al een kenniseconomie!

"Als er één mijlpaal dit jaar was, is dat de opname van de sociale dimensie in het Bolognaproces. Tot voor kort was er geen aandacht voor de sociale situatie van studenten in de lidstaten. Op de Bologna-follow up meeting in Londen werd er beslist om vanaf

nu ook aan dat aspect aandacht te schenken. Dat betekent dat daar nu problemen en knelpunten naar boven zullen komen en er onder druk van Europa aan die dimensie zal gewerkt worden." (Hans Plancke, VVS-voorzitter)

"In Belarus (Wit-Rusland) worden tijdens een kerstfeestje zonder reden studenten opgepakt. Een week later gebeurt hetzelfde met politiek actieve studenten. Ook in andere delen van de wereld worden studentenrechten geschonden. In Rusland bijvoorbeeld worden Georgische studenten teruggestuurd naar hun thuisland of gediscrimineerd. Ook hier in eigen land worden studentenrechten geschonden. Denk maar aan de mensen zonder papieren die zich hier inschrijven in ons onderwijs maar desondanks een uitwijzingsbevel ontvangen. Terwijl deelname aan onderwijs — zeker hoger onderwijs — zeker hoger onderwijs wat geheel vrijwillig is — een engagement naar onze samenleving inhoudt."

(Hanne Vermeire, Stafmedewerker Internationaal VVS)

September

Studenten in Nederland hebben vrij toegang tot een online database waar ze gratis studieboeken kunnen downloaden. Meer dan 20.000 studenten maakten al gebruik van de dienst. De kosten zijn voor de rekening van adverteerders die in ruil hun reclameboodschap om de vier pagina's zien opdrukken. De K.U.Leuven — normaal gezien niet vies van een promotiestunt — laat weten dat ze niet op de kar springt.

Oktober

The Guardian legt beslag op een interne nota van het Britse ministerie van Onderwijs, een golf van verontwaardiging rolt door Groot-Brittannië. Het document, weliswaar een kladversie, roept universiteiten op om uit vrees voor nieuwe terroristische aanslagen islamitische studenten in de gaten te houden. De nota werd in september voorgelegd aan een beperkte groep officiële raadgevers en vond — tot ergernis van de Britse overheid — uiteraard zijn weg tot bij de pers. Het Ministerie van Onderwijs zit uiteraard erg verveeld met de zaak en wringt zich in alle mogelijke bochten om het document te nuanceren maar gaat plat op zijn bek.

November

Nooit eerder trekken zoveel Amerikaanse jongeren naar de stembureaus als tijdens de laatste tussentijdse verkiezingen. Het aantal jongeren dat de weg vindt naar het stemhokje steeg van acht tot ruim tien miljoen. Dat is niet enkel de verdienste van de partijen, maar evenzeer van een aantal niet-partij-gebonden organisaties die de strijd aangaan met de immense desinteresse onder de jonge stemgerechtigden. De precieze redenen van deze hoge opkomst ligt volgens waarnemers bij de hoge graad van competitiviteit en scherpe concurrentie tussen de kandidaten onderling. De keuze tussen een zwarte en een vrouw is provocerder dan tussen blanke rijkelui-zoontjes.

Dit academiejaar vinden 15.000 scholieren minder de weg naar Britse universiteiten. Sinds dit jaar kunnen de Britse universiteiten tot drieduizend pond leergeld eisen. Dat gaat voor veel studenten hun petje te boven. Daarom trokken tienduizend studenten door de Londense straten. Bevragingen eerder dit jaar voorspelden dat voor een derde van de studenten de verhoging van de leergelden voor zware problemen zou zorgen. Het aantal zich prostituerende studentes stijgt schrikbarend.

December

Gedurende een jaar konden de Veto-lezers meegenieten van Michels' ongezouten mening en scherpe pen in het Erasmusdagboek: Michel in Berlijn:

«Wie dacht dat Duitsland gelijk stond voor worstenvretende en bierhijzende mensen krijgt gelijk. Maar wie dacht dat ze bij deze activiteiten een doffe haarsnit hadden, geitewollensokken droegen en naar overjarige popmuziek luisterden, krijgt nul op het rekest. Eenmaal aangekomen in een vreemd land ben je veel van je referenties inzake sociale typering kwijt. In je heimat kan je je door één kleine blik een idee geven van iemands afkomst, hobby's en ambities. In Berlijn loopt iedereen wat meer arty-farty rond: iets beter gestileerd, geen oncoherente kledingstukken (die Deutsche puntlichkeit weer zeker). Je perceptie correspondeert ech-

op de propfen komt. Het EIT wordt nu gezien als virtueel instituut. De Europese Commissie redeneert namelijk als volgt: als we willen concurreren met de VS en China en alle andere koplopers, dan moeten we beginnen redereneren zoals hen en de elite onderscheiden van de rest. Of Europa door de VS achterna te lopen zich onderscheidt van de rest is nog maar de vraag.

Februari

Toen we eind december berichtten over het studentenrumoer in Griekenland, leek het ergste protest achter de rug. Twee maanden later laait het vuur weer op. Opnieuw komen tienduizend studenten op straat om de politici een halt toe te roepen. Begin dit jaar kwam het de studenten ter ore dat de Griekse regering op een grondige hervorming van het hoger onderwijs broedt. Griekse studenten studeren naar zeggen immers te lang en kos-

BRITS MINISTERIE VAN ONDERWIJS WANTRouWT MOSLIMS

Is dit gebruikelijk voor een mondeling examen?

Met ja en nee antwoorden aub!

EXTREEM RECHTSE RUSSEN VIEREN VERJAARDAG HITLER...

Vandaag vieren wij de geboorte van de man die ons als üntermenschen beschouwde en ons hele volk probeerde uit te moorden... Hij had groot gelijk!

ter meestal niet met de persoon zelf. Vaak is het gewoon een doodgewone student fysica die af en toe een goede jazzplaat koopt terwijl je jezelf de vraag had gesteld aan zijn hoeveelse boek deze jonge man wel bezig is. Het loopt in Berlijn dan ook vol met mooie mensen. Dit is misschien niet te verwonderen. Berlijn is een pure diensteneconomie. Als je wat geld wilt verdienen, moet je er dan ook een beetje presentabel uitzien.»

EIT: Of hoe wordt Europa een dynamische kenniseconomie? De Europese Raad legde zichzelf op om tegen 2010 'de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie ter wereld' te worden. Een behoorlijk ambitieus plan, maar behalve wat wollige taal lag er nog weinig concreets op tafel. Tot de commissie nu halfweg de termijn met het EIT

ten de gemeenschap te veel geld. Omdat 150.000 Grieken langer dan de voorziene vier à vijf jaar studeren, wil de regering een maximale studieduur van acht jaar opleggen. Daarenboven wil men de poort openzetten voor het oprichten van private onderwijsinstellingen, wat bij de studenten helemaal in het verkeerde keelgat is geschoten. Deze elitescholen zouden de inschrijvingsgelden de hoogte injagen en een klassenonderwijs in de hand werken. Dit voorstel vraagt echter een wetwijziging en zolang de socialistische oppositie tegenwerkt, is daarvan geen sprake.

Maart

De Europese Unie viert dit jaar zijn vijftigste verjaardag. Het was precies een halve eeuw geleden dat het Verdrag van Rome onderte-

kend werd, dat aan de basis lag van een verenigd Europa. Naar aanleiding van deze verjaardag, werd in Louvain-La-Neuve de 'Europese week' georganiseerd. Studenten vanuit heel Europa kwamen samen om te praten over Europa's toekomst. De 'Europese week' is een project van de Association Universitaire Européenne de Louvain (AUEL). De 'Europese week' mocht heel wat Bulgaarse, Slovaakse en Poolse jongeren verwelkomen.

April

In Rusland worden buitenlandse universiteitsstudenten gevraagd om binnen te blijven op 20 april. Op die dag werd immers de geboortedag van Hitler gevierd door de ultranationalisten en is het risico op racistische geweldplegingen te groot. Het gaat zo ver dat het gros van de studenten zich gedurende enkele dagen moet verschansen in de gebouwen van de universiteit of in de studentenresidenties.

In hartje Londen vindt op drie april een opmerkelijke protestactie plaats. Een tachtigtal Vlaamse studenten — waaronder leden van Catapa, een Leuvense vereniging — protesteren er aan de hoofdzetel van Montecarlo Metals. Deze multinational aast immers op een mijnexploitatie in de regio Rio Blanco in Peru. De gevolgen zouden zowel voor de lokale bevolking als voor het milieu catastrofaal zijn.

Samengesteld door Tom Van Bruessegem. Bijdragen van Ianthe Bato, Gertie De Fraeye, An Moerenhout, Simon Horsten, Michel Segers & Tom Van Bruessegem

SPORT & SPUYE: DE ALTERNATIEVE TIEN

Fuck funk, rugby rules

Als afsluiter van het Sport & Spuyeseizoen schotelen we u onze top tien van de tofste sporten voor die we dit jaar beoefenden.

Ken Lamberts

10. Een ingetogen funkleraar met blonde krulletjes weerhield ons ervan een ster op de dansvloer te worden. Toegegeven, de andere dansers wisten op de filmmuziek van *Pirates of the Caribbean* wel heel treffend de woeste romp van een schip dat stoere golven temt over te brengen in lichaamsbewegingen, maar dat we zelf niet mochten deelnemen, ligt nog altijd heel gevoelig.

9. Ook van yoga werden we niet meteen wild. De 'diamanthouding' die we moesten aannemen vonden we bijvoorbeeld erg bizar: met de poep op de enkels en een rechte rug zou onze bloedtoevoer afgesneden moeten worden, wat bij de geoefende yogi een toestand van meditatie teweegbrengt. De overvloedige druk op enkels zorgde bij ons echter enkel voor een pijnlijk gevoel.

8. "Schermen bestaat al langer dan elektriciteit," wist coach Yves ons te vertellen. Doch elektriciteit heeft zijn nut al veel meer bewezen, dunkt ons. We kregen veel weetjes om onze oren geslingerd. "In den beginne was het simpel: degene die dood achterbleef

verloor het schermgevecht. Daarna bedacht men een systeem waarbij men de top van de floret in een potje zwarte verf moest steken, alvorens het gevecht te beginnen. Het probleem was uiteraard dat je blouse op een toernooi na een tijdje vol zwarte strepen stond en er niet meer uit op te maken viel welke steken van wie afkomstig waren."

7. Ook trampoline was niet onze favoriet. Onder de — vooral vrouwelijke — beoefenaars van de sport heerste er nochtans een gemoedelijk sfeertje. De meisjes snauwden de gezonde gelegenhedenfotograaf meer dan eens toe zijn kodak op plaatsen te steken die het daglicht slechts bereiken op uiterst zonnige dagen. Toegegeven, de lieve jongeman schonk opmerkelijk veel aandacht aan achterwerken. Het kwam eerste zover dat de coach bepaalde welke oefeningen gefotografeerd mochten worden — en vooral welke niet.

6. Onze visitatie aan de aerobics zullen we niet snel vergeten. We voelden ons een waar eiland temidden van uitgestrekte oestrogenen. Evelien, een Jennifer Lopez-imitatie, gaf haar eerste aerobics. Ze wou meer latin gaan dansen en dat op "algemene aanvraag". Veel meisjes fronsten de wenkbrauwen, al brachten enkele hun van zeven ringen voorziene vingers met de nodige *présence* naar de borststreek. Hun geschminkte kijkers richtten ze naar de hemel, om Hem

te danken. Wij richtten onze kijkers net ergens anders.

5. *Tsjonge jonge*, zelden zo geschrokken als tijdens de les kung-fu. Terwijl lenige leraar Lo de meest onmogelijke poses aannam, leerde hij ons dat in kung fu alles draait rond respect: "Respect voor jezelf, de anderen, en voor de wereld." Maar vooral: "Respect voor de leraar en de lestijden," zo werd een snoo-daard toegesnuwd die het aandurfde na aanvang van de les de zaal binnen te komen. "Meer dan tien minuten te laat betekent: niet meer binnenkomen." Maar voor één keertje mocht het nog.

4. Laten we er geen geheim van maken: sinds we zijn gaan volksdansen, tellen we de dagen tot Dranouter af. Volksdans betekent meer dan dansen alleen: met de groep worden tal van sociale activiteiten georganiseerd. Een snelle blik in hun fotoboek leert dat Sinterklaas eerder dit academiejaar op bezoek kwam en dat er met Kerstmis een uitstap is geweest naar het idyllische Wuppertal, alwaar Kerst gevierd wordt op een manier die het midden houdt tussen gezelligheid en gewiekst kapitalisme.

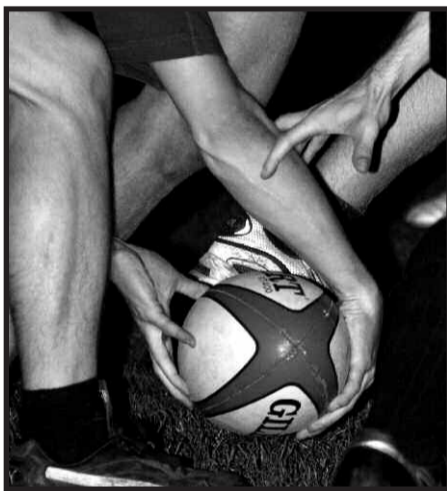
3. Handbal is een complete sport met een complete lesgeefster. Pieter, de kleine joviale coach, werd geassisteerd door de bevallige Renilde, die met haar sappig Limburgs accentje, lieve ogen en aangename glimlach

menig mannenhart sneller liet slaan. Pieter en Renilde presenteerden quasi in duo. "Goedenavond dames en heren, wees allen welgekomen op dit schitterende festijn. Voor we overgaan tot de feestelijkheden, beginnen we nu met de opwarming!" Wij liepen er echter al heel genoeg bij.

2. Ons bezoek aan de hockeyles zal vooral de hockeycoaches niet ontgaan zijn. Al lopende moesten we insinueren dat we de tegenspeler langs links zouden voorbijsteken om dan slinks langs rechts onze weg verder te zetten, richting doel. Denken en handelen bleken helaas twee uitersten. De coach dook net op tijd aan de kant, het balletje rolde hem langs de andere kant voorbij. Wij liepen gewoon rechtdoor en werkten, naar eigen zeggen, prima af.

1. De beste herinneringen houden we over aan onze allereerste Sport & Spuyes: rugby. Als vuurdoop werd er een spelletje *touch* gespeeld. Dit wil zeggen dat we de bal moesten neerleggen op het moment dat we "getikt" werden door de twee handen van een speler van de andere ploeg. Het spel ging dan verder vanaf de positie waar de bal werd neergelegd. Eén *touch* later en zeven meter verder kropen we verwaasd weer recht. Waar waren we toch aan begonnen?

(foto's Kris Vanelderden)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (22): CONSTRUCTIEMATERIALEN EN INDUSTRIËLE MATERIAALKUNDE

Peper + zout = roestvast staal

Er is ons ooit verteld dat er geen bruggen bestaan in *burgieland* — een rare uitspraak, zeker komende van een *burgie* zelf, maar het geeft wel de mogelijkheid om de dag na O.L.H. Hemelvaart meegeleurd te worden naar de Kolonie — excuseer: campus Arenberg — voor een antwoord op zulke existentiële vragen als: *burgies*, wie zijn ze, wat doen ze en waarom zijn ze zo raar?

Roel Moeurs

Er zijn verscheidene voordelen aan les hebben in Heverlee. Overal draadloos internet in de aula's bijvoorbeeld, ook de mooie omgeving rond het Arenbergkasteel, maar vooral de overvloed aan fietsparkeerplaatsen bekoort ons. Na onze fiets eindelijk eens makkelijk geparkeerd te hebben, ontwijken we enkele modderpoelen en schuiven we aan om binnen te gaan. We zetten ons halfweg de aula neer en bekijken onze medestudenten. Meteen opvallend is dat, ondanks het verwachte hoge *nerd*gehalte, niemand een laptop of andere gadgets bij zich heeft. Een kleine zoektocht met onze *bluetooth enabled smartphone* toont aan dat deze technologie zich maar tot bij één andere student in de aula heeft verspreid. Een meisje dan nog — je leest het goed, er zitten ook vrouwelijke studenten op Arenberg.

Een jongen op de rij voor ons herstelt

gelukkig ons geloof in alle stereotypen door ijverig een Rubikub op te (proberen) lossen. Na een paar minuten blijkt echter dat het wereldrecord van tien seconden niet in deze les verbroken zal worden en verliezen wij onze interesse. Vooraan flitsen er intussen verscheidene slides en filmpjes in omgekeerde volgorde over het scherm als de prof zich klaarmaakt om stipt op tijd zijn les aan te vangen.

Het onderwerp van de les blijkt roestvaste stalen te zijn. Roestvast welteverstaan, niet roestvrij, duidt de prof aan. Via een korte inleiding over het nut van roestvaste materialen gaat het moeilijkheidsniveau van de les meteen de hoogte in wanneer de prof de verschillende soorten staal begint op te sommen en te ontleden. Via chemische samenstelling zijn deze te onderscheiden van elkaar. Evident toch, maar we beginnen te vermoeden dat we vroeger beter het periodiek systeem hadden geblokt wanneer onze buurjongen wijst op het feit dat koper Cu en Co is. Vlug schuiven we ons meegebrachte tijdschrift over onze journalistieke notities. Vooraan gaat de prof ondertussen rustig verder over de goede en slechte eigenschappen van de verschillende staalsoorten, of toch vooral de slechte eigenschappen zoals hogere kostprijzen en meer spannings- of schadegevoeligheid. Om betere materialen te krijgen voeg je gewoon een beetje peper en zout toe, of vertaald vanuit het *burgiejargon*: nikkel of titanium.

Dat de wereld der ingenieurs toch nog door mannen bepaald wordt blijkt wanneer de prof de les onderbreekt om een paar dames te wijzen op het feit dat ze te veel praten. Nochtans waren de jongens achter ons al langer bezig. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een filmpje dat grotendeels herhaling is — iets wat wel vaker gebeurt, weet mijn *burgievriend* naast me te vertellen. Daarna wordt een pauze van vijf minuten ingelast. In theorie althans een pauze van vijf minuten, want hoewel de prof zijn les terug begint op het afgesproken tijdstip blijven er nog een tijdlang studenten binnenglippen. De les wordt dan maar onderbroken en de laatkomers krijgen de eer om naar de eerste rij te verhuizen, zo ook de pratende jongens achter ons en enkele babbelfuffrouwen komen er 'deze keer' met een waarschuwing van af. Uiteindelijk vangt de les na een pauze van tien minuten opnieuw aan.

ZWEMBAD

In dit tweede deel wordt een nieuw hoofdstuk aangesneden dat handelt over vormgeving (gietprocessen, lassen, lijmen). Met betere intenties dan tijdens het eerste uur proberen we vlijtig de uiteenzetting te volgen. Het gebrek aan voorkennis voor deze cursus blijkt echter wanneer we moeten afhaken zodra we het stadium "grijs gietijzer heet grijs omdat het grijs ziet en wit gietijzer heet wit

omdat het wit ziet" voorbij zijn. Met grote snelheid gaan we door het hoofdstuk om tien minuten voor tijd nog snel over te schakelen naar het ontginnings- en raffinageproces van koper. Ondanks het feit dat we nog anderhalf hoofdstuk hebben behandeld in het laatste halfuur is de leerstof niet gehaast noch onduidelijk gegeven. De les stopt zelfs nog enkele minuten voor tijd. Enigszins bedroefd ontwijken we de nog steeds aanwezige modder om terug tot aan onze fiets te komen. Als we dan toch nog eens een les volgen, hadden we er meer van hadden willen bijleren dan nu. Dat gebrek wijten we eerder aan voorkennis dan aan de eigen intellectuele tekortkomingen. We besluiten ons dan ook volgend jaar in te schrijven als *burgie*. Al was het maar voor het gratis zwembad tijdens de kiesweek van VTK.

Steekkaart

Prof: Walter Bogaerts
 Wie: Tweede bachelorstudenten architectuur, burgerlijk ingenieurs (bouw- en werktuigkunde)
 Waar: 200K 00.07
 Wanneer: Vrijdag, 10u35-12u35
 Pauze: Vijf minuten, van 11u50 tot 11u55

Het bewijs dat iemand ze toch alle 25 gelezen heeft:

Veto swingt het jaar steevast in gang en om er ook met een knal uit te gaan biedt **Veto** zijn lezers dit spetterende jaaroverzicht aan. Vijftig **Veto's** lang werd je door ons aangespoord elke week de studentenkrant ter hand te nemen. Dat blijkt nu een maat voor niets: als je dit jaaroverzicht doorneemt, weet je evenveel.

VETO 1 - 26 SEPTEMBER 2006

Rector Vervenne pleit tijdens de opening van het academiejaar voor het "recht op dwaling". Heeft hij schrik dat zijn herverkiezing anders op de helling komt te staan? LOKO-voorzitter Vermeulen op zijn beurt klaagt dat hij *peanuts* kreeg van burgervader Tobback, maar die argumenteert dat dat de manier is om *monkeys* te betalen. *** Veto klaagt wanpraktijken van kotbazen aan. De week erop stort een deel van de kotenmarkt — letterlijk — in. Gelukkig blijft de shampoo wel op het schap staan. *** Met een hoofdtelefoon op pad, zo zo kom je door de ganse stad. Het project van *City Sounds* had kunnen slagen, ware het niet dat Stijn Meuris tot tweemaal toe "Eenzaam in Leuven" in de oren van nietsvermoedende toeristen en studenten kweelt. *** Les Truttes nodigen Vervenne uit op hun concert in het stadspark, maar de rector stuurt zijn kat. De toon voor het tweede beleidsjaar is gezet.

VETO 2 - 2 OKTOBER 2006

De politieke partijen veinzen interesse voor de studenten, maar die vallen daar niet voor. Te veel boemboem en te weinig blabla, oftewel te veel nachtlawaai en te weinig communicatie: het is een kwestie van een "mentaliteitswijziging" teweeg te brengen. *** Zelfs een redactiesecretaris slaat de bal wel eens mis, al helemaal als er jeneverbaseball met VTK op het programma staat. Haar herinneringen aan die activiteiten berusten volledig op wat ze deze week in haar lijfblad leest. *** De kunstenaar Stephen Wilks leidt een beestenstoet, genaamd 'Animal Farm', door Leuven. De reusachtige pluchen dieren worden genaaid door studenten en Leuvenaars. Bestialiteiten! Kan dat wel aan een katholieke universiteit?

VETO 3 - 9 OKTOBER 2006

De rector van de universiteit Gent, Paul Van Cauwenberge, slaat zijn Vlaamse collega-rectoren met verstomming door te pleiten voor één universiteit. De K.U.Vlaanderen wel te verstaan, met hoofdzetel in Leuven. Ererector Oosterlinck is toch op zoek naar een nieuwe job, nu de associatie kantelt. *** LOKO-voorzitter heeft een visie op de gemeenteraadsverkiezingen: "Van de universiteit een Leuven Kermis maken is niet de weg die we moeten inslaan." Tien dagen later zal de grote LOKO-fuif plaatsvinden. *** De eerste Sport en Spuye gaat over bezwete rugbyreuzen (het betreft hier geen artikel over &Of) en de rubriek komt op mysterieuze wijze meteen terecht op Wikipedia. *** Raymond van het Groenewoud ontdekt Johnny Cash met vijftig jaar vertraging. Meneer Raymond speelt overall ten velde, "en dat is echt missionarisch werk".

VETO 4 - 16 OKTOBER 2006

Onderwijscoördinator Ludo Melis vindt het idee van één Vlaamse universiteit wel grappig — wie niet eigenlijk? "Ik denk dat dit maar een grapje was van rector Van Cauwenberge." Melis kan er anders niet mee lachen dat studenten geen kerstvakantie hebben: "een betreurenswaardig feit."

De geboorte van de Heiland mag al eens gevierd worden met een skivakantie, dunkt ons. *** Erasmus had reuma, Munch een prikkelbare darm en de Mona Lisa een gevaarlijke stofwisselingsziekte. Professor emeritus Jan De Queker leert diagnoses stellen aan de hand van schilderijen in zijn boek 'De dokter en de kunstenaar'. Het blijft bang afwachten of zijn methode in Gasthuisberg zal aanslaan. *** Leuven wordt onder de voet gelopen door Kortrijkzananen. Langharig tuig uit West-Vlaanderen kwam optreden in Leuven. Goose: "Wij hebben de jury vertederd." De laatste West-Vlaming die vertederde, was Guido Gezelle en dan nog enkel de veertienjarige jongetjes in zijn klas, met poëzie.

VETO 5 - 21 OKTOBER 2006

Financieel directeur van de K.U.Leuven Hedwige Nuyens, het rekenwonder van het rectoraat, neemt loopbaanonderbreking. Een sterke vrouw genekt door een visaschandaal? Of wilde ze toch meer tijd doorbrengen met haar gezin? "Geen commentaar." Volgens anonieme bronnen wou haar gezin in elk geval niet meer tijd doorbrengen met haar. *** De bom barst in Groot-Brittannië, wanneer in een uitgelekte nota wordt opgeroepen om islamitische studenten in de gaten te houden. "Er zijn aanwijzingen dat universiteitsstudenten betrokken zijn bij aan terrorisme verwante activiteiten." De Britse studentenkoepel NUS neemt de nota en het voorgestelde beleid in het vizier, maar weert tegelijkertijd zelf islamitische organisaties uit haar midden. *** Op residentie Keizersberg biedt vader abt zijn studenten elke zondagavond abdijbier aan. Als die Keizersberg niet zo steil was, fietsten wij er elke zondag heen. Camillo Torres daarentegen, staat aan de rand van de beschaving: "Torres, dat is toch een beetje thuis." Is dat niet waar onze Stella staat? *** "Voor Gert en Samson wil ik nu officieel, politiek excuus vragen." Bart Peeters, bekend van het Samson-entertijnsje en 'Dag Sinterklaas'. "Wij hebben de Sinterklaasgerechtigde leeftijd verhoogd." Hoezo Sinterklaas bestaat niet!

VETO 6 - 6 NOVEMBER 2006

De kinéstudenten betogen tegen het uitgangsexamen. Ze laten hun spierballen zien en smeren de stembanden: "Demot is zo! Ki-NEE." Het is maar goed dat 'creatief met onze moedertaal' geen onderdeel van het examen is. *** Professor Luc Draye wordt schepen in Herent, professor Paul Van Orshoven stapt uit de gemeenteraad in Hoeilaart. "Ik krab eens in mijn haar en wens collega Draye succes en vooral veel moed", aldus van Orshoven, die beide blijkbaar ontbeerde. *** Diëtisten zonder smaak over Alma: "Wat de smaak betreft, zijn we bijzonder positief." Alma reageert: "Het is niet echt gezond, maar de studenten zitten daar ook niet op te wachten. Als we de gratis frieten afschaffen, komen de studenten op straat." *** Topsport aan de universiteit: Frauke Penen neemt de benen. Kristof Vandewalle, een wielrenner met ballen. Zwemmend redster Annelies Peule: niet met lijken zeulen. Kajaker Olivier Cauwenberg vindt nat worden niet erg. Goedkope rijmelarij, daar zijn wij als de kippen bij. *** Spannende tijden voor de benen van Stef Wauters tijdens de 24-urenloop. Of hoe Vetomedewerkers toch niet altijd goed terecht komen. *** De film *Shortbus* is een seksfilm, maar met ernstige gebreken: "Porno met storende scènes ertussen van aangeklede mensen." *** De musicalambities van Stijn halen de nationale media. "Ik sta daar niet met een zweep, hoor", dixit Stijn. "De homogemeenschap is een belangrijk publiek dat tenminste nog platen koopt." Blijven schudden met die kont, Stijn.

VETO 7 - 13 NOVEMBER 2007

De studenten van de Katholieke Universiteit Brussel (KUB) bezetten hun universiteit. Aan de ramen verschijnen bordjes: "TE KOOP: Universi-

teit, vrij van studenten en personeel. Beschikbaar vanaf 2012, desnoods eerder." Een koper werd vooralsnog niet gevonden, wellicht was het openingsbod te hoog. *** "Een doctoraat is ook weer niet zo'n prestatie," viel te lezen in *De Standaard*. Veto heeft het wel voor doctorandi: "Het zijn allerm minst de kneusjes waarvoor zij worden gehouden." Zo'n papiersnee kan als arbeidsongeval wel tellen, hoor! *** Daar is Yevgueni niets tegen. Zelfs een klein zakje bloed geven, is blijkbaar al een hele opgave: "Ik was daar achteraf wel een beetje duizelig van." De uitstraling van zanger Klaas Delrue mag dan wel goed bij bomma's werken, geef ons maar een echte vent die tegen een prikje kan.

VETO 8 - 20 NOVEMBER 2006

De voorzitter van de Gentse studentenraad Stijn 'BlauwBaert' wordt geschorst door de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Niet dat hij zeven moorden op zijn geweten heeft, maar "het kan niet dat onze werknemers publiekelijk te kakken gezet worden", zegt VVS. "Ik mag zeggen wat ik wil", reageert Baert. Lekker puh. *** Tij-

dens BloedSerieus worden studenten elk jaar aangespoord om bloed te geven, want elke druppel telt. Behalve als je als man sinds 1977 seks had met een andere man. Met of zonder condoom, net getest voor HIV of niet, homobloed hoeft het Rode Kruis niet. Och jongens, trek het je niet aan. Ons hart bloedt ook voor jullie. *** "Het pleit is beslecht, de kaarten geschud. De uitslag is echt. En de uitslag is kut." Martine Tanghe mag de hoofdredacteur van *Veto* dan de meest complete kandidaat van het welsprekendheidstornooi vinden, zij moet er niet elke dag mee samenwerken. Toch proficiat, Simon Horsten. *** *Veto* verhuurt zichzelf ook voor uitstapjes van de Bond der

Bejaarden. Senioren op bezoek bij student Dolly en René schreven er een fijn verslag over. Zo staat er ook eens iets matuurs in. *** "Bejaarden macho", vraagt Lenny zonder de Wespen af. Lenny, toch, een macho stelt zich die voor toch niet. *** Willem 'De barbaar' Vermaeren is bekend: "Denk maar niet dat ik verfiend leerde lopen, maar loop zelfs op blote voeten door het huis."

VETO 9 - 27 NOVEMBER 2006

De onderwijscoördinator komt nog eens op de proppen met een origineel idee: "Het jaar kan misschien vroeger beginnen zodat de studenten hun kerstvakantie terugwinnen, een tijd die met familie moet kunnen doorbrengen." Wat de paashaas ervan vinden, vragen wij ons af. De beleidsmakers hebben wel oren naar de 'ne ongemakjes' van de studenten op residentie Romero als daar zijn: drie weken geen dorst kunnen nemen, geen ramen kunnen openzetten, kasten die uiteenvallen. "Het gebouw staat al luut niet op instorten", volgens de directeur van de Technische Diensten van de K.U. Leuven. Gelukkig maar, het staat er dan ook nog na veertien jaar. *** De Volle Tent: een vlooiencamp landt op de binnenplaats van STUK. Een vuur wordt afgestoken om de artieste Lulu te cataracten. De vlooiencamp rent als een gek heen, weer met een netje in de handen: "Eén! Twee! Drie! (Applaus) *** Daan 'The Player' Stuyvenberg brengt commotie teweeg op de redactie. Heel de redactie hielden er sindsdien een ander venshouding op na. "Doe maar normaal, dan doe je genoeg op." Daan vindt 'De drie biggetjes' ook een *flashy* musical. En nog: "De Sound of Music kan je pimpen."

VETO 10 - 4 DECEMBER 2006

Alcohol is een "sluipend gif". De Belgische studenten staan bekend als de — op één na — grootste zuipschuiten van Europa. Maar wat is eigenlijk 'verantwoord drankgebruik'? vragen wij ons ook wel eens af. Daarom publicatie van de CUGE-test. Bij twee of meer negatieve antwoorden kan er een alcoholprobleem zijn, maar dat hoeft zo niet te zijn natuurlijk. *** Ook in academische middelen vriendschap en collegialiteit niet uitgesloten, zoals bij rector Benjamin Van Camp van de Universiteit Brussel en ere-rector A. Oosterlinck van de K.U.Leuven bijvoorbeeld. "Toen ik verkozen werd als rector was het een beetje wat Oosterlinck tegen mij zei dat ik iets moest doen aan de kwaliteit van de VUB. Ik antwoordde onmiddellijk dat hij iets moest doen aan de kwantiteit van de K.U. Leuven." Twee w meer dan één. *** "Een orgel is een orkest zonder dirigent", volgens Bart Jacobs. Hij kan het weten want in december liet hij het Leuvense studentpubliek kennismaken met de spektakelwaarde van orgelmuziek. Een pijporgel — ik bedoel: orgelpijp — optimaal benutten heet zoiets.

VETO 11 - 11 DECEMBER 2006

Het knetteren bij Letteren: Om uiteenlopende redenen legden verschillende academici hun functie neer in december. Professor Smedts knetterde zijn hart vast. Wij denken dat er wel meer profs last van hun hart hadden. Geen nood, Letteren loopt leeg, maar er moeten sowieso veel voltijdse professoren afvloeien. Komt dat ook mooi uit. *** Voor stripper Constantijn 'Conz' Cauwenberge furore maakte in 'De slimste man' tekende hij voor een interview in *Veto*. Conz, stadstekenaar van Turnhout is eigenlijk een Leuvenaar. Logisch toch! *** Sarah Bettens wou iets doen met Tiësto. Wie wil er niet eens iets doen met Sarah Bettens, vragen wij ons dan af. Stijn Brussel sprong er meteen op. Sarah: "Ik hou er gewoon de buurvrouw te zijn." Beter een goede buur dan een verre vriend.

VETO 12 - 18 DECEMBER 2006

Een 'historisch moment' voor de Leuvense student kondigt zich aan: LOKO stapt uit Turnhout. Twee jaar geleden stapte LOKO een beetje naar VVS. In de jaren 80 stapte LOKO ook al uit Turnhout. De geschiedenis herhaalt zich. Lessen trekken de geschiedenis. *** Studenten vroedku-

Veto's grote jaaroverzicht 2007-2008

moeten een jaar langer wroeten. Rudy 'Demot is zo!' heeft beslist dat ze voortaan vier in plaats van drie jaar moeten studeren. Ons mama zal er blij mee zijn. *** Louis Tobback over de voorzitter van LOKO: "Jef Peeters — ik herinner mij zijn naam zelfs niet — blijft ostentatief zitten tijdens de Vlaamse Leeuw, terwijl de hele zaal rechtstaat. Die heeft misschien het recht te blijven zitten als Jef Peeters, maar als Jef Peeters had hij nooit op die plaats gezeten. Ik krijg het niet koud of warm van die

Jef Peeters." Frederiek 'Jef Peeters' Vermeulen is nochtans een warme persoonlijkheid. Hij moet alleen wat beter articuleren, onze burger-vader hoort ook niet meer al te best natuurlijk. *** Mieke Van Hecke, de grote madam van de Guimardstraat, geeft toe: "Op het platteland moet men de alloctonen nu eenmaal nog met een vergrootglas gaan zoeken." Een goede bril doet ook veel, zeggen wij dan. *** In het midden van het Martelarenplein stond een week lang een glazen huis vol hongerige radiomakers te bewonderen. *Veto* gaf een voorsmaakje. "Een beenprothese is niet sexy", aldus Stijn Van de Voorde. "Jij bent anders ook geen don juan," aldus een verontwaardigd beenloze fan.

VETO 13 - 12 FEBRUARI 2007

Het onderzoeksbeleid van de Vlaamse universiteiten blijkt niet je dat te zijn. *** Geen wonder: zelfs de eredocoraten gaan naar culturele clowns als Prins Filip — *pardon*: Roberto Benigni. *** LBK verkoopt dit jaar aan een zacht prijsje blondjes achter glas. *** Ze hebben dan ook een jubileumbiertje gebrouwen. *** De bio-ingenieurs vullen niet enkel hun glazen, maar ook de eerste faculteitenpagina van het semester. *** De Stad Leuven heeft andere katten te geselen: houdt ze een kater over aan het grootste orgel ter wereld? *** *Veto* zelf bezocht in een nieuwe reeks Van 't Vat drankorgel Louis in Bar Louis.

VETO 14 - 19 FEBRUARI 2007

Cultuur is nog steeds te duur voor studenten. *** Daarom dat zuster Jeanne Devos een fonds oprichtte aan de K.U.Leuven. *** Tenminste, dat dachten we. Na het interview bleek het ten bate van Indische kindsblaafjes te zijn. *** *Dancefenomeen* Nathan Fake is tenminste eerlijk van in het begin: "Ik lieg vaak tijdens interviews". *** Dj 4T4 waarschijnlijk ook als hij zegt dat het hem niet om het geld te doen is. *** Waarom krijgen heren als Fake en 4T4 geen eredocoraat van de universiteit? Dat zijn toch ook kunstenaars?

VETO 15 - 26 FEBRUARI 2007

Scholieren gebruiken de krokusvakantie om keet te schoppen in de anders zo vredige fak-bars. Onder andere fakbeheerders zijn de slachtoffers. *** De studenten die huisarts 'wilen' worden pikken dat niet langer, komen op straat en dreigen met chaos. Hadden ze maar een specialiteit gekozen. *** De Luikse bisschop Léonard (die enkele weken later in de nationale media de homogemeenschap zou schofferen) komt naar Leuven en zalft waar nodig. *** De faculteit Ingenieurswetenschappen is op zoek naar haar verdwenen beelden die vroeger in het Arenbergpark stonden. Er wordt gefluisterd dat de beelden naakte vrouwen waren en werden weggehaald door een preutse decaan. *** Bisschop Léonard pleit onschuldig: hij is nooit decaan geweest. *** Tom Helsen bekent dan weer: "Succes hebben

in de muziekwereld heeft niets te maken met getalenteerd zijn".

VETO 16 - 5 MAART 2007

We zijn blij Vlaming te zijn: Franstalige studenten betalen veel te veel voor hun studies. *** Vlaams minister Moerman ontkent de geruchten dat ze voor Sinterklaas zou hebben gestudeerd. *** Het Antwerpse studentenblad *dwaars* zou Sinterklaas wel eens op bezoek willen krijgen: ze zijn een deel van hun oplage kwijt. *** De vrienden van het NSV bleken de schuldigen te zijn. Toch altijd fijn, zo'n studentengrap. *** Dan kan je maar beter op stage gaan. *Veto* vult er een heel middelpunt mee. *** Gert Bettens geeft toe: "Ik had heel graag over auto's en vrouwen geschreven" *** Wij ook, Gert, wij ook. *** Of misschien niet over auto's.

VETO 17 - 12 MAART 2007

Vandenbroucke en zijn financieringsplan blijken blind en doof te zijn voor gehandicapte studenten. *** Dan was hij maar beter naar de Week van de Diversiteit gegaan die LOKO organiseerde. *** Prinses Mathilde en haar notabele echtgenoot komen wél naar Leuven. Om te leren hoe ze hun kinderen moeten opvoeden. *** Jammer dat Paola en haar gemaal dat veertig jaar eerder niet gedaan hebben. *** Luc De Schepper, rector van de UHasselt, wist het wel toen hij nog student was: "Ik zou niet voor de UHasselt hebben gekozen." *** Geloof het of geloof het niet, maar het kunstfestival Ithaka ging dit jaar over geloven of niet geloven. Ongelooflijk, nietwaar. *** Ook ongelooflijk — en een geruststelling voor Mijnheerke Louis — is dat De Heideroosjes Leuven géén kutstad vinden. "Dan zouden we onze cd er niet presenteren."

VETO 18 - 19 MAART 2007

Wij die dachten dat de Associatie K.U.Leuven zo stevig in haar schoenen stond, lezen plots dat de associatie zou kantelen in de universiteit. Huh! *** We leren wel meer in deze *Veto*: van asielzoekers bijvoorbeeld. Dat zegt Vluchtelingenwerk Vlaanderen ons. *** LOKO organiseert een stadsontdekkingsrally voor de Leuvense studenten. Wie Leuven het beste kent, mag naar Parijs. *** Zo leer je ook eens een échte stad kennen. *** Op het Interfacultair Songfestival wordt de eerste prijs voor pianogeluiden uitgereikt aan de band van Wina, die helaas geen toetsenist in hun midden hadden. *** An Pierlé had ook liever geen piano gehad. En zij kan het weten: "Achter een piano zit je steeds een beetje gevangen." *** Dutske toch.

VETO 19 - 26 MAART 2007

Nu Neveneffecten over het hoogtepunt van zijn succes heen is, worden de nevenactiviteiten van professoren aan de kaak gesteld. De (al dan niet) spreekwoordelijke 'Rik Torfsen' worden op het matje geroepen. *** De ontwerper van STUK beweert dat alle architecten laf zijn. *** Ook de architect van Kennis- en Competen-

tiennetwerk, rector Vervenne? *** De Antwerpse rector Van Loon heeft gevoel voor humor: "Leuven kan niet in alles goed zijn". *** Wie in Leuven niet slaagt, kan nog altijd surfen naar priesterworden.be *** Professor Erik Aerts excuseert zich in het Boompje van de week bij Dan Brown. *** Die zou beter zijn geestelijke kinderen wat relativeren, zoals Absynthe Minded: "Het zijn maar popliedjes".

VETO 20 - 16 APRIL 2007

Een geniale foto siert na de paasvakantie de voorpagina: een *Veto*-redacteur maakt naakt liggend reclame voor het kersverse forum van het studentenweekblad. *** "Kroniek van een aangekondigd dispuut," zegt de kop over Vervennes Kennis- en Competentienetwerk. Enkele weken later wordt het concept eerder doodgezwegen dan kapotgediscussieerd. *** Ook het Interfacultair Theaterfestival is weer van start gegaan. Babylon wint de prijs voor de mooiste lesbische kus. Politika wint alle andere prijzen. *** De Europese studenten-voorzitter van ESIB (dat in de laatste *Veto* ESU wordt) Koen Geven is een Nederlander maar komt toch sympathiek over. *** Zelfs de gedetineerden van Leuven Centraal komen sympathiek over met de kunstwerken die ze maakten en tentoonstelden. *** De muziekbroers van Frères Deluxe vragen acht wc-rollen als ze draaien. *** Wij raden hen in het vervolg *Cam-puskant* aan.

VETO 21 - 23 APRIL 2007

Delibereren wordt door minister Vandenbroucke afgestraft. Hij haalde zelf natuurlijk altijd vlotjes eerste zit. *** Een nieuwe hype siert pagina twee: 'builderen', het beklimmen van gebouwen om er expliciet *niet* af te springen. Tanja Dexters kan er een puntje aan zuigen. *** Cartoonist Shellac zou zeggen: Tanja Dexters kan zuigen *tout court*. *** De Franstalige minister van Hoger Onderwijs Marie-Dominique Simonet laat haar FeF zien in het middelpunt (*le point du centre*) over onderwijs onder de taalgrens. *** En dat terwijl Leterme dacht dat Walen te dom zijn om te leren. *** Singer-songwriter Stash stort op de achterpagina zijn hart uit: "Het gebeurt dat mensen wegrennen tijdens ons optreden". *** Dutske toch (bis).

VETO 22 - 30 APRIL 2007

Ekonomika heeft problemen met de verkiezingen. Niet dat er geen kandidaten zijn, neen: er zijn geen kiezers. *** De centralisering van LOKO blijkt geen eindhalte te zijn. Dat heeft de studentenraad dan gemeen met Antwerpen-Centraal. *** Fientje Moerman weet wel waarom ze in de Vlaamse Regering is blijven steken: "Vrouwen willen niet vooruit geraken". Een vrouw met ballen. *** Het theater van Psychologische Kring blijkt niet meer dan komedie te zijn. Het enige correcte aan het toneelstuk is de titel: "De hel van tegenwoordig". *** Sioen steelt popliedjes van Absynthe Minded (ook hij "schrijft nu eenmaal popliedjes") maar Absynthe Minded bijt terug en steelt Sioens violist.

Colofon: Ilse De Witte, Simon Horsten met de gewaardeerde medewerking van Bo Vanluchene, Roel Moeurs, Gijs Van Gassen & Jelle Goossens

Foto's: Kris Vandevelde (die daarom dus niet op de foto's staat)

VETO 23 - 7 MEI 2007

Het kot is te klein voor studenten: een nieuw wetsvoorstel moet een einde maken aan het misbruik van kotbazen. *** Sinds dit jaar kan je ook punten geven aan je eigen prof. Zou die ook kunnen lachen met een tweede zit? *** Zanger Allan Muller kan zichzelf niet splitten, maar klonk wel ooit als Nirvana. Daar kan Boeddha nog iets van leren. *** Twee pagina's worden gewijd aan de expedities van de Leuvense universiteit in Afrika. Kolonialisme *après la lettre, quoi*. *** De eerste *Veto*-prijs op het Afrika Filmfestival wordt uitgereikt aan *Son of man*, een Afrikaanse film die geen zwart-wit beeld ophangt van zijn continent. *** Wereldster Green Velvet wordt lyrisch over zijn geloof. *God is a dj*, nietwaar?

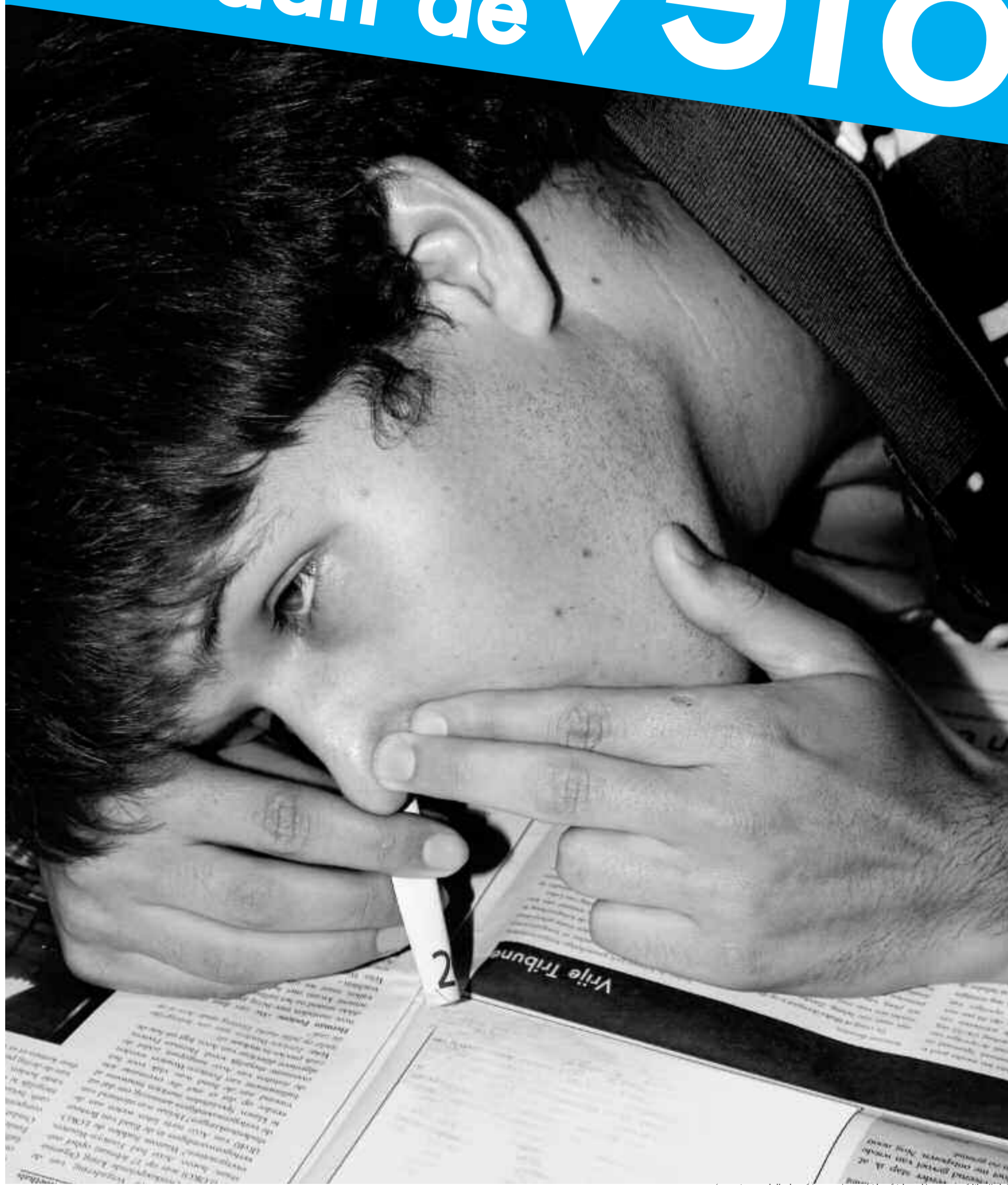
VETO 24 - 14 MEI 2007

Proffen moeten moediger zijn de we denken: "Een prof moet een moord plegen om te kunnen worden buitengegoid," laat de decaan ons weten. *** *Veto* ruimt ook graag plaats om een jonge dichteres aan het woord te laten, bijvoorbeeld de winnares van de literaire prijs van Babylon, Bo Vanluchene. *** Ze zijn zo schattig, die jonge dichteresjes. *** Een foutje sluip in de faculteitenpagina: er wordt beweerd dat 'de Willy' van Letteren een sympathieke heerschap is, maar onze veel sympathieker redactiesecretaris krijgt de huid volgescholden als ze deze *Veto* aan de Willy hemzelve gaat overhandigen. *** *Hey, you, don't be silly*.

VETO 25 - 21 MEI 2007

Deze laatste *Veto* mag je voor de verandering eens zelf lezen, daar hebben wij de fut niet meer voor. *** Een korte samenvatting met asteriskjes tussen de onderwerpen mag altijd worden verstuurd naar veto@veto.be. *** Zo weten we ook weer wat we hebben geschreven.

Iedereen aan de Veto

(concept: www.shellac.be - foto: www.jasperwiet.be - fotobewerking: www.asfaltkonijn.be)

Elke lijn is boeiend

Medewerkers zijn welkom!

veto@veto.be

's-Meiersstraat 5, 1ste verdieping
tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein
meer info op www.veto.be

VIJFENTWINTIGSTE EDITIE MARKTROCK KRIJGT VORM

Nieuwe Marktrock wordt betalend, maar goedkoper

Even leek het erop of Leuven zag deze zomer als enige stad geen festival op haar pleinen doorgaan. De vzw die sedert de start in 1982 verantwoordelijk was voor een concept dat inmiddels iedere zichzelf respecterende stad zorgvuldig kopieerde, sloot de boeken. "Liever iets kleiner, dan niets," moeten Dirk Pinte en Johan Vansina gedacht hebben. Met twee podia — een halvering — gaat het festival gewoon door.

Robin Broos

Al jaren klonk er kritiek over het Leuvense stadsfestival: "Te duur." Reken daar de toenemende kosten voor artiesten en het slechte weer bij, en de aanzet voor het opdoeken van de vzw Marktrock was gegeven. Keert de driedaagse onder de nieuwe vzw terug naar wat het was? "Vijfentwintig jaar geleden waren er amper festivals in een binnenstad. Momenteel heeft ieder dorp of stad een eigen festival. Het is niet leefbaar om de klok naar 1982 terug te draaien en opnieuw te beginnen," vertelt Johan Vansina.

Tijdens één van de laatste evaluaties bleek dat de binnenstad te zwaar gehypothekerd werd. "De opbouw en afbraak van de vier pleinen besloeg twee weken tijd, wat af en toe wrevel opwekte. Dit jaar werken we enkel op de Oude Markt en het Ladeuzeplein, waar we de overlast kunnen inperken."

Het Ladeuzeplein kan evenveel volk slikken als de verlaten Vismarkt, het Hogeschoolplein en De Layensplein samen. Dat is ongeveer eenzelfde aantal als op de Oude Markt, waar ook optredens zullen doorgaan. Kleinschaliger wordt het dus niet. Waarom werd er dan nooit eerder aan het Ladeuzeplein gedacht? Vansina: "De verandering zou te drastisch geweest zijn. Het publiek moet het willen pikken. De bestaande organisatie had het ook niet kunnen maken tegenover de horeca op de pleinen waar we nu niet meer komen. Door de herschikking komt er nu meer lucht in de stad. Mensen die geen boodschap hebben aan de muziek, kunnen ook gezellig op de andere pleinen iets gaan drinken."

In tegenstelling tot de vorige jaren zullen alle podia beta-

De programmatie van de Vismarkt komt voortaan op de Oude Markt

(foto Robin Broos)

lend zijn. De programmatie van de Oude Markt mikt op een jonger publiek, zoals de Vismarkt dat vroeger deed. De inkomprijs zal er lager zijn. De grote internationale namen komen naar het Ladeuzeplein. De organisatie zorgt ook voor randanimatie. Eén van deze initiatieven kwam er op vraag van de universiteitsbeiaardier. Deze zag zijn wekelijkse zomerconcert vanop de beiaard van de Centrale Bibliotheek verloren gaan, maar er zijn gesprekken om het concert in het programma van die dag te integreren.

"Hoe het nu gelopen is, was ondanks alles het meest ideale," vindt Vansina. "Het verdwijnen van Marktrock liet een bom barsten. Dit is het alternatief en de mensen begrijpen dat." Toch is de overgang op z'n zachtst gezegd vreemd verlopen. Nog geen halve dag nadat het nieuws over de stopzetting

van Marktrock bekend raakte, stond er opvolging klaar. Dat kwam door een ongelukkig lek. "Het was een voorbeeld van non-communicatie. De vzw was op en het festival werd een financieel risico. Dirk Pinte en ik wilden een nieuw festival dat Marktrock kon opvolgen, maar door dat perslek zijn we meteen voor de dag moeten komen met onze vage plannen."

Binnenkort komt de nieuwe interactieve website online. Deze wordt allicht samen met de persconferentie eind volgende week gelanceerd. Dan zal de organisatie met een flinke brok namen op de proppen komen en weten we ook of Adriaan Van den Hoof zijn rol als Meneer Marktrock terug zal opnemen.

Meer info weldra op www.marktrock.be

➤ Discussieer mee op veto.be/forum

EVALUATIE CULTUURJAAR 2006-2007

"Een Leuvense scene"

STUK

Veto: Vorig jaar zijn jullie begonnen aan een nieuwe beleidsperiode. Dit jaar hebben jullie er jaar aan kunnen verder werken. Hoe is dat verlopen?

Steven Vandervelden: «De nieuwe beleidsperiode is begonnen in januari 2006, maar de nieuwe artistieke ploeg was er pas volledig vanaf de zomer. Zelfs het seizoen 2006-2007 is dus voor een groot deel nog gemaakt door de oude ploeg. Pas seizoen 2007-2008 zal helemaal gemaakt zijn door de nieuwe ploeg. Alle festivals zijn wel door de nieuwe ploeg ingevuld en ook onze communicatie is erop vooruit gegaan ten opzichte van vorig jaar.»

Veto: Jullie hadden dit jaar nieuwe festivals. Hoe zijn die geweest?

Vandervelden: «STUK Start hebben we ingevuld met de hele ploeg. Het was een multidisciplinair festival waarmee we mikten op een breed publiek. Drie dagen lang was alles gratis en we waren er heel tevreden over. Er waren ongeveer 3400 mensen. Alle stoelen die we hadden, zaten drie dagen vol. Er was een fijne dynamiek door de wisselwerking tussen podiumkunsten, muziek en beeldende kunst. Het Gebouw heeft een ander profiel. De voorstellingen waren wat moeilijker. Het publiek kocht één ticket om binnen te mogen en kon dan alles zien. We hadden het idee van Het Gebouw heel inhoudelijk bedoeld, maar de mensen verwachtten blijkbaar een soort opendeurdag. We zijn ervan geschrokken dat communicatie dus blijkbaar een eigen leven kan gaan leiden. Daaruit hebben we een lesje geleerd. Volgend jaar doen we weer iets helemaal anders. Wat ik wel fijn vond, is dat Het Gebouw een andere waarde had. Kwalitatief en kwantitatief waren we niet over de hele lijn tevreden, maar we stelden vast dat Het Gebouw een enorme weerklank had, ook bij mensen die er niet waren. Er werd over gesproken. Tenslotte was er het TASTE festival, dat heel tof was. Er hing een beetje een festivalsfeer. Het was een project van de nieuwe ploeg podiumkunsten. Vroeger hadden we namelijk enkel theater. Dit jaar was er theater én dans. Daarbinnen brachten we zowel conventionele als vernieuwende voorstellingen. Die dubbele spreidstand zat in één festival en is goed gelukt. Het festival had zijn gebreken, maar die nemen we er graag bij als we werken met zulke jonge makers. Het was ook fijn dat er relatief veel studenten waren.»

Het academiejaar loopt op zijn einde. In de verte is de lokroep van de zomer reeds te horen. Maar eerst blikken we nog even terug op wat het academiejaar 2006-2007 te bieden had op cultureel vlak. Een gesprek met de mensen van STUK, Het Depot en Braakland/ZheBuilding.

Jozefien Van Beek en Evelien Verhegge

HET DEPOT

Veto: Het Depot wou zich profileren in het soul/funk genre. Toch blijken de concerten van de "local heroes" beter te scoren.

Mike Naert: «Wij proberen een aantal accenten te leggen. Er zijn vrij veel clubs in Vlaanderen en wij willen een warme club zijn. Dat linken wij aan warme genres als funk, soul, hiphop en reggae. Als club kan je je niet onderscheiden door elke week Absynthe Minded en Sioen te brengen, want dat doet iedereen. We willen niet enkel een funk- en soulclub zijn, maar we zijn wel dé club in België waar funk- en soulgroepen het meest spelen. Andere clubs leggen andere accenten. We hebben trouwens een zeer goed voorjaar gehad. Van de twintig eigen shows was de helft uitverkocht en dat was niet enkel Tom Helsen en Sioen, maar ook o.a. Laurent Garnier en Tortoise.»

Veto: Hoe zit het met de verbouwingen die jullie hebben gepland?

Naert: «Er is inderdaad een planning, maar zo snel gaat het niet. Verschillende overheden moeten erin meegaan en de stad moet zijn goedkeuring nog geven. Normaal komt het in juni in de begrotingsherziening en beginnen we dan een architect te zoeken. Volgens onze planning zijn de verbouwingen voor 2009. De zetels gaan uit de zaal. Dat is met een dubbel gevoel omdat ze wel hun charme hebben, maar we willen de capaciteit van de zaal vergroten door een volledig staande zaal te creëren. We zullen wel een uitschuifbare tribune hebben zodat we volledig of half zittende concerten kunnen brengen.»

«We bestaan nog niet zo lang. We sluiten nu ons tweede seizoen af en ik vind dat we al vrij ver staan. We hebben niet alleen concerten, maar ook een educatieve werking. Ook die loopt goed. We willen onze twee belangrijke pijlers — het educatieve en de concertwerking — in hetzelfde gebouw krijgen. Nu zit het educatieve luik nog voor een groot stuk elders, maar we merken nu al dat we stilaan kunnen spreken van een Leuvense scene. We zijn een trefpunt aan het worden voor muzikanten en dat zal nog versterkt worden als alles in één gebouw zit.»

BRAAKLAND/ZHEBUILDING

Veto: Vorig jaar kregen jullie vooral lovende kritieken in de pers. Dit jaar was dat wat minder. Betekent dat het ook een minder jaar was?

Van Aken: «We hebben eigenlijk een fantastisch jaar gehad. Het aantal toeschouwers is sterk gestegen, en ook het aantal keren dat we in de pers zijn geweest. Onze aanwezigheid op Kulturama was nogal groot dit jaar, we hadden ons 10-jarig bestaan, de première van Trust, de expositie van Rudy (Trouvé, red.), de films van Kris (Cuppens, red.) in Cinema Zed, de voorstelling van de strip, met een live soundtrack, enzovoort. We hebben stilaan het gevoel dat de mensen ons beginnen te kennen, en dat is fijn.»

Veto: Hoe moeilijk is het studenten te bereiken?

Van Aken: «Doordat we dit jaar voor 't eerst sinds lang in STUK hebben gestaan, hebben we ineens een grote stap vooruit gezet. Als je de studenten wil bereiken in Leuven moet je in STUK spelen. En dus ben ik heel blij dat we volgend jaar met DansenDrinkenBetalen in STUK staan. Want het is heel moeilijk om studenten naar de Molens te krijgen. Als het regent hebben we direct minder volk, gewoon omdat het een eindje fietsen is. De gezelligheid en authenticiteit van de locatie weegt precies niet op tegen de afstand die je moet afleggen om hier te geraken.»

Veto: Wat was het hoogtepunt van dit Braakland/ZheBuilding seizoen?

Van Aken: «Het gevoel waarmee we uit de feestweek kwamen. De hele week heb je dan je repertoire nog eens gezien en gespeeld en de hele ploeg is samen. Mensen waarmee je gedurende het jaar versnipperd mee samenwerkt, komen samen en dat gevoel is fantastisch. Dat hebben we dit jaar erg gehad, het gevoel van "goh, wij zijn echt een gezelschap", met vaste mensen en genoeg speling erop, mensen die vaak terugkomen en met wie het goed klikt. Dit seizoen is pas mis beginnen gaan vorige week, met de eerste Woensdag waarop erg weinig volk was en onze techniek die zei dat hij ermee ophield. Dat doet meteen af aan dat positieve gevoel dat we hadden, want Dorus is niet voor niets de posterboy op de voorpagina van onze jaarbrochure. Hij is toch wel een van de bindmiddelen, een van de mensen die er echt bijhoorde, bij dat geluk.»

SILENT REVOLUTIONS

Kunst in de
kruidtuin

Wie tijdens de zomermaanden een beetje cultuur wil opsnuiven, kan van 7 juli tot 2 september terecht in de Kruidtuin en Expo Tweebronnen. *ChancArt*, een project voor en door jongeren, organiseert *Silent Revolutions*. Behalve veel hedendaagse kunst van nieuw talent en vaste waarden, kijken wij toch het meest uit naar eind juli. Dan zullen er filmavonden in de kruidtuin plaatsvinden. Begin augustus zal er een soirée zijn die muziek, dans, theater en meer combineert. Op 6 juli opent *Silent Revolutions* met muziek en circusartiesten in de Kruidtuin.

Alexander Vrijhof

We wensen niemand een tweede zit toe, maar wie deze zomer in Leuven blijft, zal blij zijn met *Silent Revolutions*. Leuven is een studentenstad: zonder studenten valt er dus niet veel te beleven. Wie zich tijdens de zomermaanden in Leuven begeeft waant zich soms heel eventjes in Tsjernobyl. Een rustige stad is natuurlijk fantastisch als je graag blokt. Maar laten we eerlijk zijn: wie graag blokt, heeft waarschijnlijk geen tweede zit. Er is soms een beetje ontspanning nodig.

KLOOF

ChancArt is een initiatief van *AmuseeVous*. "We vinden het heel belangrijk dat jonge mensen de kans krijgen om aan kunst deel te nemen. Het is eigenlijk een soort leerschool. De groep bestaat uit een vijftiental jongeren uit Leuven, maar ook uit andere windstreken. Ze mogen een tentoonstelling in elkaar zetten" aldus Isabel Lowyk, een veteraan van het *Ithaka*-festival en nu coördinator bij *AmuseeVous*. Het project gaat door tot 2009 en wil de kloof tussen jongeren en hedendaagse kunst dichten.

Samen met de Leuvense museumsite is een tentoonstelling samengesteld. "Vroeger had je ook de 'Zomer in de Kruidtuin'. Toen werden kleinschalige tentoonstellingen op touw gezet. Nu plaatsen we het op het niveau van jonge hedendaagse kunst. De selectie die wij gemaakt hebben omvat beloftevolle kunstenaars die toch al iets bewezen hebben. Dit staat in dialoog met de Expo Tweebronnen waar je kunstenaars uit de collectie van Cera kunt zien." Gevestigde en aankomende kunstenaars presenteren nieuw en bestaand werk. Alhoewel de tentoonstelling divers belooft te zijn, kan je al uit het thema *Silent Revolutions* afleiden dat bezoekers geen *shock art* hoeven te verwachten.

AmuseeVous is waarschijnlijk vooral bekend van de polsbandactie op Rock Werchter. Vorig jaar konden festivalgangers met hun polsbandje gratis tal van musea in Vlaanderen, Wallonië en ook Nederland bezoeken. Ook dit jaar gaat de actie door. Isabel Lowyk vertelt over het succes van de actie: "Vorig jaar hebben tienduizend jongeren een bezoek gebracht aan de deelnemende musea. We zijn tevreden met ieder mens die we kunnen bekeren tot museumbezoeker."

Silent Revolutions opent op 6 juli en loopt tot 2 september. Op 21, 22, en 23 juli is er *Cinema Kruidtuin* en op 3 augustus is er *Soirée Kruidtuin*. Meer info: www.leuven.be/museumsite of www.chancart.be (online vanaf 10/6)

BRIEVEN AAN JE (EX-)LIEVEN

"Seks is meer dan standjes en speeltjes"

Wie is de ware? Met deze vraag in het achterhoofd richt de Leuvense journaliste Ann-Marie Cordia zich tot haar (ex-)lieven. De reeks brieven werd gebundeld in het boek *Nog een laatste keer vrijen?* dat vorige week verscheen.

Robin Broos

In haar boek maakt Cordia de vergelijking tussen een relatie beginnen en een cd kopen. "Ik heb het gevoel dat ik met een kast vol cd's zit, en niet eentje is de ware" schrijft ze. Misschien zit die ware ook te wachten met een kast vol cd's?

Ann-Marie Cordia: «Mijn muziekkast is nogal gevarieerd. Ik luister graag naar Heather Nova, maar ook naar Trentemöller of commerciële hiphop-achtige dingen. De kans dat ik iemand vind die dat ook allemaal goed vindt, lijkt me klein. Ik denk trouwens niet dat het de bedoeling is om iemand te vinden die net hetzelfde is. Dat kan vervelen en zelfs irriteren.»

Veto: *Ging je aanvankelijk wel op zoek naar zo'n persoon?*

Cordia: «Als jong meisje zeker. Om het met een zwaar woord te zeggen: je wordt gebrainwasht om naar die perfecte prins te zoeken. Sprookjes praten je van kindsbeen af een ideaalbeeld aan. Dat zet zich voort met tienerboeken of -series waarin liefde centraal staat.»

GESUKKEL

Veto: *Het boek is een verzameling brieven. Waren die van in het begin voor publicatie bedoeld?*

Cordia: «Alles begon met een tekst in briefvorm. Het duurde een half jaar eer ik die opstuurde. De brief was in de eerste plaats voor mezelf geschreven, maar ik vond hem mooi op zich, dus kon ik hem net zo goed versturen. Toen er enkele brieven waren, liet ik ze door anderen lezen. Uit hun reacties leidde ik af dat het verhaal herkenbaar was. De bundeling leek me een waarde te hebben, dus ben ik ermee naar een uitgever getrokken. Het is geen grote literatuur, maar eerder iets uit de dagelijkse realiteit.»

Veto: *Vinden de betrokkenen deze publicatie vervelend?*

Cordia: «Iemand vond dat ik me te veel had gefocust op het negatieve in onze relatie. Hij had misschien gelijk, maar de brieven zijn momentopnamen en geven weer hoe ik me voelde toen ik het schreef. De mensen die ik vooraf heb gecontacteerd, hadden geen problemen met de uitgave zolang hun namen werden veranderd. Zelf wilde ik geen pseudoniem gebruiken omdat het zou lijken op een promotiestunt. Bovendien interview ik vaak mensen over hun liefdesleven. Dan zou het toch flauw zijn om het mijne onder een pseudoniem te vertellen, nee?»

NAAR BED

Veto: *Denk je dat mensen behoefte hebben aan deze persoonlijke verhalen?*

Cordia: «De laatste tien jaar is er ontzettend veel gepubliceerd over de technische kant van seks. Ik vind dat soms ver van de realiteit staan. We hebben alle handleidingen gehad, maar over het gesukkel lees je weinig, alsof het niet bestaat. We weten welke standjes we moeten proberen of welke speeltjes we moeten kopen, maar er is meer aan seks dan dat. In mijn boek komt ook de lelijke kant van seks aan bod.»

Veto: *Een geruststelling voor mensen bij wie het niet van de eerste keer lukt?*

Cordia: «Zeker voor jonge mensen. Ik had dat toen ook graag gelezen. Er bestonden boeken die beschreven hoe het moest, maar bij mij lukte dat voor geen meter. Ik had best wel de flaters uit het liefdesleven van anderen willen lezen.»

Veto: *Vond je dat je er vroeg bij was?*

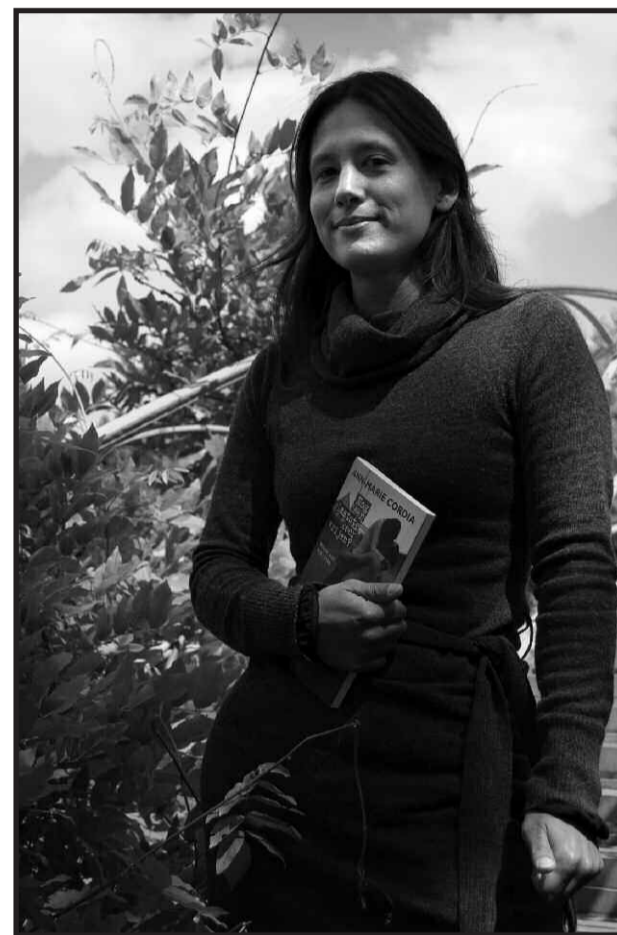
Cordia: «Zestien jaar is vroeg om de eerste keer met iemand

naar bed te gaan, maar anderzijds verkeerden we al een half jaar. Dat was de standaard: na een half jaar mocht het. Bovendien waren we ervan overtuigd dat we altijd samen zouden blijven, dus zagen we niet in waarom we nog langer moesten wachten. Ik ben nu dertig, een half jaar is intussen wel lang geworden (*lacht*).»

«Ergens kon ik niet wachten met het liefdesleven. Ik dacht dat ik door veel uit te proberen op seksueel en relationeel vlak minder naïef zou worden. Gek genoeg was dat achteraf bekeken juist heel naïef. Ik heb dus ook foute keuzes gemaakt, wat mannen betreft.»

Veto: *Besprak je je seksleven met vriendinnen?*

Cordia: «Als tieners vertelden we elkaar eerder of we het al

(foto Robin Broos)

dan niet deden. Vrijen kon, maar alleen binnen een vaste relatie en ook niet te vroeg. Ik herinner me dat een meisje al na een maand verkeren met een jongen naar bed was geweest. Dat vonden wij verschrikkelijk. Het was fout en die jongen had nog moeten wachten.»

Veto: *Het was de jongen zijn schuld.*

Cordia: «Uiteraard. Ze had zich niet mogen laten doen en het deed er niet toe of zij evenveel zin had als hij (*lacht*). Als ik er nu aan terug denk, vind ik die reactie best erg. Ik zou daar nu niemand meer voor veroordelen.»

Veto: *De laatste brief in het boek dateert van een klein jaar geleden. Is de ware inmiddels opgedoken?*

Cordia: «Ik heb geen vast lief, volstaat dat (*lacht*)? De ene dag hoop ik de ware nog tegen te komen, de andere dagen vind ik dat niet meer nodig. Ik ben er alvast van overtuigd dat ik in een relatie niet gelukkiger word.»

'Nog een laatste keer vrijen?' is uitgegeven bij Van Halewyck en kost 9,90 euro. ISBN 978-90-5617-792-8

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVENBoetiek K.U. Leuven
K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELENOude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiekOpen op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVENOrganiseer je
een evenement?Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U. Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Overschotjes van
oude campagnes

(Jens van de Maele)

Filmfirmament

The Italian

In het hedendaagse Rusland is het zelfs koud wanneer de zon schijnt. Het Dickensachtige verhaal van *The Italian* zal zeker het moederinstinct van menig kijker doen oplaaien, maar gelukkig wordt het niet al te sentimenteel. Dit is zeker geen *feel-good movie*, maar het zal ook je week niet verpesten. Gaan kijken dus.

Alexander Vrijhof

De zesjarige Russische wees Vanya (Kolya Spiridonov) is een van de gelukkigen. Hij wordt binnenkort geadopteerd door een vriendelijk Italiaans koppel. Hierdoor krijgt hij de bijnaam 'de Italiaan'. Maar dan komt de moeder van zijn eerder geadopteerde vriendje op bezoek. Ze beseft dat ze haar zoonje nooit zal terugzien. Haar lot is hetzelfde als dat van

Anna Karenina. Vanya vraagt zich af hoe z'n moeder hem ooit zal vinden wanneer hij in Italië woont, dus gaat hij naar haar op zoek.

Het verhaal dat we voorgeschoteld krijgen is niet erg geloofwaardig. Enerzijds is Vanya de personificatie van Bambi, anderzijds is hij een soort mini-actieheld. Hij is ook veel te slim en vastberaden voor zijn leeftijd. De vrouw die de adoptie regelt (Maria Kuznetsova) is dan weer door en door slecht en is slechts belust op geld. Door het geloofwaardig acteerwerk wordt een uit z'n context gerukt sociaal-kritisch sprookje echter iets dat het bekijken waard is. De rest van de personages zijn zeer geloofwaardig. Het zijn mensen met gebreken. Dat de meeste kinderen die in de film meespelen echte weeskinderen zijn, helpt waarschijnlijk ook.

SENTIMENTEEL GEDROCHT

Een verhaal over een weeskind op zoek naar z'n moeder: het had makkelijk een

sentimenteel gedrocht van een film kunnen worden. Dat is echter niet gebeurd. Regisseur Andrei Kravchuk gebruikt zijn ervaring in het maken van documentaires om de film een neorealistisch kantje te geven. Het camerawerk is vaak afstandelijk en de regisseur oordeelt niet. Beeldschone cinematografie en een goede keuze van locaties werken samen. De soundtrack is minimalistisch, maar functioneel en poogt vooral niet de emoties van de toeschouwer te manipuleren — gelukkig maar.

Dat *The Italian* de officiële Russische inzending voor de Oscars was, is enigszins verbazingwekkend. Het is zeker geen slechte film, maar portretteert Rusland wel als een land waar criminaliteit, corruptie en tienerprostitutie hoogtij vieren. De vragen die de film oproept zijn echter zeer pertinent. Je kan de film immers bekijken als een metafoor voor het postcommunistische Rusland. In plaats van naar het buitenland te gaan, gaat Vanya op zoek naar zijn onbekende biolo-

gische moeder. Toch houdt hij van haar en maakt hij zich zorgen om haar. Veel Russen blijven houden van hun moederland dat ze eigenlijk niet meer kennen. Ze blijven vechten om te overleven in een geboorteland dat het hen niet makkelijk maakt, ervan overtuigd dat ze alleen daar gelukkig kunnen zijn. Een leugen die vaak genoeg wordt verteld, wordt op de duur zelf waarheid. Soms had Lenin wel gelijk.

Steekkaart

Regie: Andrei Kravchuk

Cast: Kolya Spiridonov, Maria Kuznetsova

Duur: 99 min.

Release: 23/05/06

Kort: Oliver Twist in het oosten

Exclusief: Vanaf 22/5 een recensie van *Pirates of the Caribbean: At World's End*. Bezoek snel: www.veto.be/forum.

The Fashion Police

Advies van The Fashion Police

Zomer! De vogeltjes bloeien, de bloemetjes fluiten en Ken stuurde ons een telegrammetje met een uiterst prangende vraag over zijn ontluikende passie voor de modewereld. Hij heeft immers een mooie cowboyhoed op het oog, maar twijfelt nog over deze ingrijpende aankoopbeslissing. Yehaa?

Whoep! Whoep!

(That's the sound of the police)

In high-fashion is de cowboy al een tijdje out. Steek die hoed dus maar snel terug in de kast, tenzij je er natuurlijk *Brokeback Mountain*-gewijs tezamen mee wil uitkomen. Ook dit seizoen is het belangrijk dat je je hoofd behalve koel, ook cool houdt! Laat de cowboyhoed dus aan *has beens* zoals Daan Snuiven. *Très démodé!* Wat is momenteel dan wel *en vogue*? Net zoals Harrison Ford is de Indiana Jones-hoed tijdloos. Of je je nu in een vochtige grot of een duistere disco begeeft, je zal altijd *supersonique et magnifique* blijven met deze ruige hoed. Deze style-accessoire zal nooit verouderen, én, met de nieuwe Indiana movie volgend jaar ben je de hype voor. Zo gaat dat in de mode. Nu draagt de *jetset* wat later in de proletarische wereld doorbreekt. Het onmiskenbare parfum van deze lederen style classic zal iedereen doen bezwijken! Zelfs The Fashion Police is niet *too sexy* om een Indiana Jones-hoed te dragen, en wij zijn reeds *too sexy for Milan, New York and Japan!*

Too sexy for The Fashion Police

Gratis optreden van
The Moustache Barber Shop Orchestra

AANGERADEN door TFP!

LOKO-bbq, 4 juli vanaf 19u, 's Meiersstraat 5

politiek correct: met vrouw én neger!

Gadget van de week: RETROCHIC

supersonique!
magnifique!
très très cool!

De reetvreter is een gadget dat reeds enkele jaren meegaat, maar wat vindt The Fashion Police van deze tussen de billen glippende strook textiel?

Whoep! Whoep! *(That's the sound of the police)*

Er wordt op de deur geklopt!

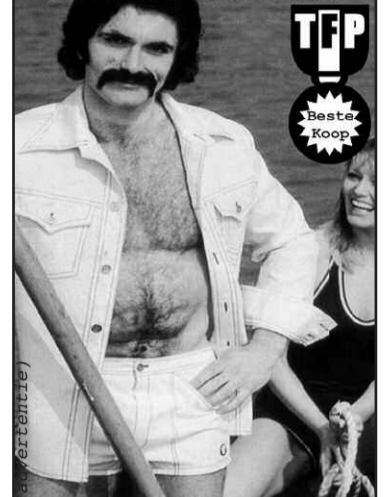
Dat is vast de zomer die er-

voor staat. Een antwoord op een pertinent vraagstuk als het voorgaande is dus zeker op zijn plaats. Geniet van de zon, maar laat die strings vooral niet binnen! Niets is viezer dan een streepje stof boven de bilspleet waarvan het einde niet meer zichtbaar is. Niet alleen bouwvakkers, maar ook ijsverkoopers, badmeesters of zwervers moeten vaak om professionele redenen even voorover buigen. Sommigen halen de flosfunctie van dit 'lingerie'-stuk aan om haar te verantwoorden. Laat je echter niet misleiden: je zou niet de eerste zijn die met brandwonden op het U.Z. Gasthuisberg terecht komt na een ongepaste B.I.R.! The Fashion Police houdt van simpele, doch strakke boxershorts. Maar vaak verversen is de boodschap: we willen niet meer remsporen dan de gemiddelde straat in Monaco. Wie toch voor de string kiest: vergeet die wangen niet in te smeren!

The Fashion Police is too hot for you!

TFP werd sympathikerend mede mogelijk gemaakt door...

Gebruik deze zomer...

Ontharingsproducten

BON voor 0,25€ korting op een gratis staaltje van 5 liter Veeto sensual GEL! Nu extra sensueel!

enkel geldig bij warenhuisketen LOKO, 's Meiersstraat 5

TFP is ook deze zomer te bereiken via tfp@veto.be

The Fashion Police arrestatie van de week!

Munch-imitatie schrikt dames af

Bowling is totally out

Draag nooit reclame voor degoutant bier

Een ster op je hoofd geeft een fout signaal. Een kegel ook

Übercool horloge

GROEPIF www.groepF.be

TOO COOL FOR HIGH SCHOOL? •110% Fashion•

(advertentie)

89,8%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JWERKTVORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

Vacatures voor stafmedewerkers bij LOKO

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) is de overkoepeling van de Leuvense faculteits- en hogeschoolkringen en de studentenraad van de K.U.Leuven. Daarnaast organiseert LOKO ook sportieve, culturele en ontspannende activiteiten zoals de 24u-loop, Ithaka en LOKOmotion voor alle Leuvense studenten. Voor volgend academiejaar is LOKO op zoek naar stafmedewerkers. Alle functies staan open voor m/v. Solliciteren kan tot en met 10 juni 2007 door je cv en motivatiebrief te sturen naar LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Mailen kan via klaas.keirse@loko.be. Voor meer info kan je steeds mailen naar loko@loko.be of bellen naar 016/22 31 09.

Stafmedewerkers Centraal: Als stafmedewerker Centraal ondersteun je de werking van LOKO op administratief, inhoudelijk en financieel vlak. Je notuleert op vergaderingen en staat zelfstandig in voor diverse organisatorische verantwoordelijkheden. Je kan discreet met gevoelige informatie omgaan. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend. Voor deze functie zijn we op zoek naar 1 voltijdse en 1 halftijdse medewerker.

Stafmedewerker Sport: Als stafmedewerker Sport ondersteun je de werking van LOKO op administratief en inhoudelijk vlak en werk je in een team van vrijwilligers en stagiairs om de sportieve activiteiten van LOKO te organiseren. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend. Voor deze functie zijn we op zoek naar 2 halftijdse medewerkers.

Stafmedewerker Cultuur: Als stafmedewerker Cultuur ondersteun je de werking van LOKO op administratief en inhoudelijk vlak en werk je in een team van vrijwilligers en stagiairs om de culturele activiteiten van LOKO te organiseren. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend. Voor deze functie zijn we op zoek naar 1 halftijdse medewerker.

Stafmedewerker Internationaal: Als stafmedewerker Internationaal sta je in voor internationale studenten en werk je actief mee om de integratie van buitenlandse studenten in Leuven te bevorderen door ondermeer de organisatie van activiteiten. Je neemt makkelijk initiatief en werkt graag in een internationale omgeving. Je spreekt vloeiend Engels en Nederlands. Bijkomende talenkennis is een pluspunt. Daarnaast ondersteun je de algemene werking van LOKO op administratief en inhoudelijk vlak. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend. Voor deze functie zijn we op zoek naar 1 halftijdse medewerker.

Redactiesecretaris Veto: Als redactiesecretaris van Veto ben je verantwoordelijk voor de praktische coördinatie van het blad. Je werkt nauw samen met de hoofdredacteur en springt inhoudelijk bij waar nodig. Onregelmatige uren en nacht- en weekendwerk schrikken je niet af.

STAL - Studentenraad: Associatie Leuven (vzw) is voor volgend jaar op zoek naar een nieuwe administratief medewerker. Meer informatie vind je op <http://www.stal.ac>

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond tussen 8 en 10

Studentenradio op het ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven

KULEUGEN

Maandag 21 mei 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 25 — www.kuleugen.be

Rector V.

Exclusief in KULEUGEN: dubbelinterview Rector V. en Voorzitter V.

De drie grote V's van de universiteit: Vermeulen, Vervenne en Verveling zijn eindelijk verenigd in één artikel. Een interview over mensen en waarden. Een gesprek met waardevolle mensen.

KULEUGEN: Jullie komen allebei uit een warm christelijk nest. Heeft die achtergrond een invloed op jullie manier van communiceren?

V.: <<Die band met de familie is inderdaad zeer belangrijk voor mij. De verbondenheid met ouders, broers, zussen en vrienden is zeer waardevol en die moet je koesteren. Nu begrijp je wel: heel de christengemeenschap aan de universiteit is één grote familie. Ook daar kan ik thuishoeren in warme generositeit. Daar vind ik ook de kracht en de inspiratie om me alle dagen, keer op keer, in te zetten voor mensen die de moeite waard zijn. Mensen die mekaar willen begrijpen, die niet zeg-

commentaar van mensen die zich betrokken voelen bij het gezamenlijke project waar wij ons achter scharen. Mensen die zeggen (*knipt energiek met de vingers*): "Verdorie, zou het misschien nog beter kunnen door het anders aan te pakken?" Dat vind ik een zeer waardevolle gedachte. Zo ontstaat ook intern een forum voor wederzijdse dialoog.>>

V.: Dat kan ik ten volle en met graagte onderschrijven. Dialoog kan zeer verrijkend werken. Nog geen drie weken geleden kwam ik zelf verrijkt uit een gesprek. Een jeugdvriend die ik alreeds lange tijd niet getroffen had, kruiste als bij *Toeval* mijn pad. We raakten aan de praat over Christus als 'lijder' en tevens als 'leider'. Plots zei ik (*knipt energiek met de vingers*): verdorie, die man heeft me verrijkt. Dankzij hem, maar ook door vele anderen, sta ik nu zekerder in het leven en completer in mijn functie.>>

ven kunnen worden.>>

V.: <<Die oprechte getuigenis pakt me zeer. Ontroering kan naar de toekomst toe als motor fungeren ten behoeve van het bewerkstelligen van een positieve verandering die het innerlijke van de mens als gemeenschapsdier enkel maar versterkt.>>

V.: <<Versterkt en verrijkt, dat kan ik slechts beamen. (*legt hand op schouder V.*) We moeten kunnen durven denken aan de goedheid van onze broeders en zusters.>>

KULEUGEN: Durf denken, bedoelt u?

V.: <<Voilà, je verwoordt het exact. Durf denken. En voelen.>>

V.: <<En doen, durf doen.>>

V.: <<En begrijpen.>>

V.: <<En betoveren.>>

V.: <<Vergeven...>>

V.: <<Inspireren...>>

V.: <<Liefhebben...>>

"Warme mensen die het goed menen bij elkaar brengen, dat is onze missie"

gen "Hier stop jij en begin ik".>>

V.: <<Ik gevoel dat op zeer sterke wijze op diezelfde manier aan. Weet je, ik word nog elke morgen wakker met als eerste gedachte: "Ben ik het wel waard een leider te zijn voor zoveel mensen die ik vrienden noem?" En telkens is het antwoord: misschien wel, maar dat weet je pas écht aan het einde van de rit. Je moet je elke dag opnieuw bewijzen.>>

KULEUGEN: Hoe doen jullie het om ondanks de heersende kritiek toch gemotiveerd te blijven?

V.: <<Kritiek kan ook positief zijn. Dat wil zeggen: constructieve kritiek, opbouwende

KULEUGEN: Vreemd dat u dat zegt, want...

V.: <<Die formulering raakt me, waarde collega V. Ik herken de onderliggende idee bovendien: nog geen twee weken geleden raakte ik als bij *Toeval* op een receptie aan de praat met een jeugdvriendin wier levenspad het mijne reeds geruime tijd niet gekruist had. Ze kon me blijvend boeien met een gesprek over Christus als 'bevrijder' en als 'bevreider'. Plots dacht ik (*knipt energiek met de vingers*): ook deze persoon van vrouwelijke kunne heeft mij gevormd tot de bescheiden christenmens die ik nu nog altijd ben en hoop te blij-

V.: <<En durf vooral met mekaar spreken. Durf spreken, want dat is wat ons nader tot elkander brengt. Het is de cruciale sleutel tot de ziel van onze naaste.>>

V.: <<Ik denk inderdaad dat deze boodschap waardevol genoeg is om mee te geven aan de lezer die de kracht en de innerlijke moed heeft gehad om de schriftelijke neerslag van dit vraaggesprek — en zoveel andere — uit te lezen.>>

V.: <<Amen.>>

Paul-Henri Giraud

Voorzitter V.

V

V

Zoekertjes

Begaafde man zoekt vanaf september onderlijnde cursussen en goed bijgehouden nota's van eerstejaarsstudent(en) bio-medische wetenschappen. Wegens té drukke professionele bezigheden ben ik helaas niet in staat de contactmomenten zelf bij te wonen. In ruil kan ik zorgen voor vrijstellingen voor enkele zelf uit te kiezen vakken. U kan me bereiken via marc.vervenne@student.kuleuven.be

GRATIS!

Is de Koran nog steeds actueel? Is de Koran er voor iedereen? Gaan de Koran en de wetenschap samen? 'Mekka' biedt u via de K.U.Leuven een kosteloze cursus Arabistiek en Islamkunde aan!

Ik wens gratis en geheel vrijblijvend:

- een infopakket over de cursus Arabistiek en Islamkunde
- mij in te schrijven voor de cursus Arabistiek en Islamkunde en ontvang hierbij een gratis Koran.

Naam:

Straat: Nr.

PC: Woonplaats:

Opsturen naar:

Mekka, Naamsestraat 22, 3000 LEUVEN

WWW.KULEUVEN.BE

		5	2			8	4	
9			4			7		
7	4			1	6			3
		7	9		4		8	1
		3				4		
8	2		5		1	9		
5			6	9			7	4
		9			5			8
	6	1			7	2		
4	7						2	9
	1	5				8	3	
3		9	6		7	4		5
8			7	5	1			3
5	6			4			7	2
	9	7				5	8	
			1	9		4	2	
				2	7	8		
				6				

Duosuku

Speciaal om de volgende vier maanden ongehavend door te komen, maakte Sudokumaker Bruno Devel deze week liefst twee sudoku's!

Freddy

Tot volgend jaar en veel succes met de examens!*

(*gebuisde deernis met dikke tatten mogen altijd uitkijken bij Freddy

www.shelac.be

Veto wenst zichzelf veel sterkte toe met haar volgende hoofdredacteur, Maarten Goethals. Ook Maarten wensen we de nodige kracht en innerlijke moed toe om Veto springlevend te houden en zichzelf niet morsdood te werken.

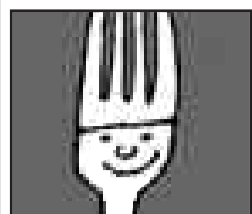
Rector V. laat in een persoonlijke boodschap weten te hopen op "een even waardevolle samenwerking als met Maartens waardige voorgangers. Dat is ook de rol van Veto, vind ik: een kritisch forum zijn dat op een constructieve manier mensen wakker kan maken."

Bonne chance!

Goethals regeert - Veto crepeert

MEKKA

Menu van de week in Alma 1-2-3

22 - 25 mei '07

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Groentesoep	0,60
Tomatensoep met vermicelli	1,70
Pensen met appelmoes A2+A3	2,40
Burito El Paso	4,50
Ribbetjes, slasaus met mosterdzaadjes, rauwkost	4,50
Kip met bruine van Corsendonck en kroketten	4,15
Spaghetti	2,40/2,80
Koninginnenhapje	3,15
Rumsteak A1+A2	
Lamssteak A2+A3	

woensdag

Milanese soep	0,60
Groene groentesoep	1,70
Kippenburger met erwtes en worteltjes	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Paëlla	4,15
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Kippenlapje A1+A3	

Vanaf 2 mei in Alma 3: BBQ!

Elke woensdagavond :
BBQ - dagschotel
BBQ - vegetarisch menu
BBQ - andere menu's

donderdag

Bouillon met groenten	0,60
Tomatensoep met ham	1,70
Vleesballetjes in tomatensaus en friet	2,40
Vegetarische spaghetti	2,40/2,80
Koninginnenhapje	3,15
Rumsteak	

Alma 1: lente-zomer acties 2007 vanaf 16 april:

elke dinsdagmiddag en -avond: grillschotel
elke woensdagmiddag en -avond: koud buffet
elke donderdagavond: barbecue

vrijdag

Romige tomatensoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Ravioli al forno	2,40
Gevulde paprika met Provençaalse saus en erwtes A2	3,55
Loempia en kerriesaus met pepers, Oosterse rijst A2	3,15
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van maandag tot vrijdag toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

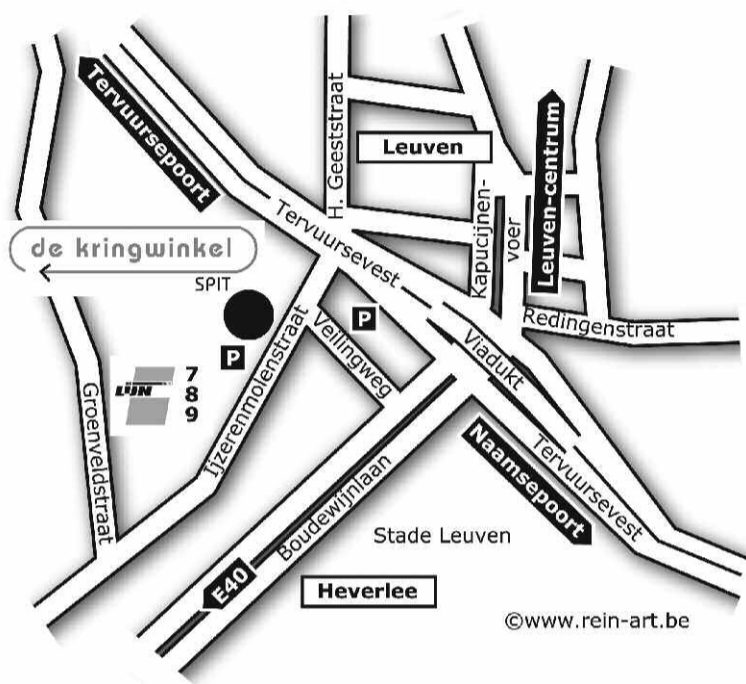
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Ik leefde tussen cursussen en stress, doorstond de vragen van professoren en was geslaagd. En toen? Toen schreef ik mij meteen in. Ontdek je mail, schrijf je online in.

Zodra je geslaagd bent aan de K. U. Leuven, ontvang je een mail om je online voor het volgende academiejaar in te schrijven. Doe het meteen, en geniet van je vakantie.

www.kuleuven.be/inschrijvingen

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 25
21 mei 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Harmonie' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Warmte' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Inzicht' Broos, Tom 'Toenadering' Van Broussegem, Kris 'Openheid' Vanelderden & Nele 'Glimlach' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Gertie 'Hereniging' De Fraeye, Bram 'Ontmoeting' Delen, Wim 'Vergeving' Gemoets, Maarten 'Stilte' Goethals, Jelle 'Troost' Goossens, Ken 'Energie' Lambeets, An 'Zachtheid' Moerenhout, Roel 'Verwondering' Moeurs, Bo 'Betovering' Vanluchene, Jozefien 'Diepte' Van Beek, Ann 'Aanvaarding' Van Beurden, Jens 'Gesprek' van de Maele, Gijs 'Creativiteit' Van Gassen, Robby 'Vertederling' Vangeel, Evelien 'Passie' Verhegge & Alexander 'Ontspanning' Vrijhof

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Broussegem, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Ilse De Witte, Simon Horsten, Tom Van Broussegem, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Tijd' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, wollige woorden van uw rector, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Veto komt niet uit in de maanden juni, juli, augustus. Geen nood eind september zijn we er weer!

Veto was dit jaar ...

Alexander Vrijhof, Ann De Boeck, Ann Van Beurden, An Van Biervliet, Arne Saeys, Bavo Cumps, Berlijn, Ben Deboeck, Bo Vanluchene, Bram Delen, Bram Vanoirbeek, Bruno Devel, Bruno Debbaut, Chess Café, Christophe Ketels, Daan, David Adriaen, Dries De Smet, Edith Van Lishout, Eline Vanuytrecht, Emile Ameye, Eva Janssens, Elke Desanghere, Evelien Verhegge, Evelien Van Malderen, Fonske, Frauke Penen, Freddy, Gertie De Fraeye, Gerrit De Bremme, Elvis, Gijs Van Gassen, Goele Kerkhofs, de Guido's van AFF, HJJS, Hamid Dioubi, Hans Vandenabeele, Ianthe Bato, Jonathan Scorpio, Johnny Cash, Jan De Winter, Joris De Ranter, Incompetente postbediendes, Ilse De Witte, Jan Reinken, Jens van de Maele, Johannes Nissen, Joos Roets, Joris Bens, Jozefien Van Beek, Katleen Gabriëls, Kelly Van Rensbergen, Ken Lambeets, Kenji Verstappen, Kenny 'van Taxi's Kenny' Blockhuys, Kommil Foo,

Konica, Kris Vanelderden, Kristien De Schutter, Kristien Geurts, Lawrence Peeraer, de Libertad, Liesbet Temmerman, Lieselot Janssens, Linda Van Bouwel, LOKO-banier, Maarten Goethals, Marie Lucas, Meisje aan de overkant, Meubelen Vermeulen, Michel Segers, Mols, Negu, Nele Daemen, Nele Van Doninck, Panos, Paul-Henri Giraud, Piet Van Roe, Pieter Fannes, Pieter Vinck, Phillipe van Mix FM, Rita Lemmens, Robin Broos, Robby Vangeel, Roel Moeurs, Samson en Gert, Simon Horsten, Sofie Wauters, Ria Leveque, Samarkand, Sien Verstraeten, Simba, Shania Verstappen, Stef Wauters, Studio Grafiko, Sydney, Tatiana De Wee, Teddy, Texacoman, The Player, Thomas Euben, Thomas Leys, Tom Aernoudt, Tom Van Broussegem, Toon Van Hal, Toronto, The Fashion Police, Vincent Fobelets, Wim Gemoets, Walter Pauli, Wouter Decoster, Yves Van Scorpio, Quark Xpress.

Berichten

The Next Generation

JINT vzw, het Vlaamse coördinatieorgaan voor internationale jongerenwerking, nodigt in samenwerking met de Vlaamse jeugdraad en de Vlaamse overheid Emanuel Y Jimenez uit om op 23 mei 2007 het Wereldbankrapport 'the next generation' (world development report 2007) voor te stellen in Vlaanderen. Een buitenkans, want als hoofdredacteur van het rapport komt hij speciaal voor deze gelegenheid overgevlogen. De link onder de banner laid je naar alle concrete info.

http://www.jint.be/xcms/lang_nl-BE/568/default.aspx

Boekvoorstelling: Goden, Helden & de massa

Faculteit Letteren. MSI 00.20 op woensdag 23 mei wordt het boek van studentenvertegenwoordiger Stijn Demaré voorgesteld.

Begeleiders gehandicaptenvakantie gezocht

KVG Vlaams Brabant en Brussel (Katholieke Vereniging Gehandicaptten) organiseert elk jaar drie vakanties voor volwassenen met een licht en matig verstandelijke handicap. Vanaf 18 jaar kan iedereen mee, geen uiterste leeftijdsgrens. Enige opleiding is niet nodig. Een goede portie motivatie en het nodige enthousiasme is het enige dat verwacht wordt. Bel voor meer info: 016/23.51.61 of 0479/88.35.25 e-mail: vakanties.vlaams-brabant@kvg.be

Oplossingen

De Sudoku van Veto 24

De Sudoku's van Veto 25

4	7	8	5	1	3	6	2	9
6	1	5	4	9	2	8	3	7
3	2	9	6	8	7	4	1	5
8	4	2	7	5	1	9	6	3
5	6	3	8	4	9	1	7	2
1	9	7	3	2	6	5	8	4
7	8	1	9	3	4	2	5	6
9	5	6	2	7	8	3	4	1
2	3	4	1	6	5	7	9	8
3	1	5	2	7	9	8	4	6
9	8	6	4	5	3	7	1	2
7	4	2	8	1	6	5	9	3
6	5	7	9	2	4	3	8	1
1	9	3	7	6	8	4	2	5
8	2	4	5	3	1	9	6	7
5	3	8	6	9	2	1	7	4
2	7	9	1	4	5	6	3	8
4	6	1	3	8	7	2	5	9

3	6	2	1	4	7	9	5	8
1	4	9	2	5	8	3	6	7
5	7	8	3	6	9	1	2	4
6	2	3	4	7	1	8	9	5
4	9	1	5	8	2	6	7	3
8	5	7	6	9	3	2	4	1
2	3	6	7	1	4	5	8	9
9	1	4	8	2	5	7	3	6
7	8	5	9	3	6	4	1	2

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? 'Richting' biedt u een kostenloze, schriftelijke Bijbelcursus aan!

Ik wens gratis en geheel vrijblijvend:

- een infopakket over de Bijbelcursus.
- mij in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvang hierbij een gratis Bijbel.

Naam:

Straat:Nr.....

PC: Woonplaats:

Opsturen naar:

Richting, Kapelstraat 36, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

Cultuurkalender

MUZIEK

65daysofstatic + transit

Dinsdag 22/05 om 20u30, STUK Labozaal, Naamsestraat 96, transit-band.be

De Woensdagen: De Legende + De Anale Fase

Woensdag 23/05 om 20u30, Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15, braakland.be

Netwaves Live 0.5

Vrijdag 25/05 vanaf 20u, Foyer Het Depot, Martelarenplein 12, netlabelism.net/node/111

THEATER

Het Zuidelijk Toneel: De Pelikaan

21 en 22/05 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, zuidelijktoneel.nl

EXPO

Victor Servranckx

24/05 t/m 02/07, ma-do 09u-20u / vr 09u-17u / za 09u-12u30, Central Bibliotheek K.U.Leuven, Mgr. Ladeuzeplein 21, kuleuven.be/cultuur

Photolimits

19/03 t/m 27/05, ma-za 09u-18u, Corso Fotogalerie, Diestsestraat 253, photolimits.be

Liesje Mentens Illustraties

10/04 t/m 04/06, ma-za 09u30 tot 30 min na sluiting bib, Tweebronnen, Café Van De Velde, Diestsestraat 49, expovandevelde.be

Lucile Desamory

19/04 t/m 08/06, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

VARIA

STUK Eindfeest

Donderdag 24/05 vanaf 20u, STUK, Naamsestraat 96, stuk.be

Docville: Documentaire Festival

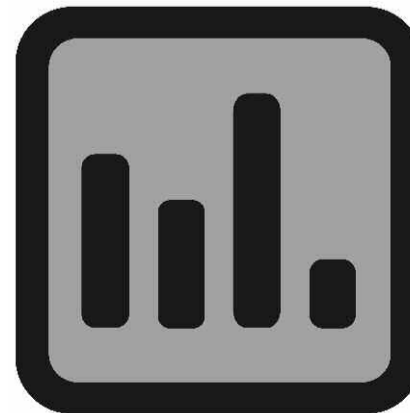
30/05 t/m 05/06, CinemaZED, Naamsestraat 96, cinemazed.be

Ook volgend jaar kunnen al jullie culturele uitspattingen terecht in deze kalender. Daarvoor kan je voortaan terecht bij mejuffe Bo Vanluchene via liefvoorb@veto.be of gewoon cultuur@veto.be.

Al de hits, al het nieuws

Check out www.mixfm.be

Zet 'm nu ook op je radio

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

C LOUSEAU

“EEN KINDERRIJPJE OP EEN BEDJE VAN ENTHOUSIASTE GITAREN”

Twintig jaar geleden kende Clouseau zijn eerste grote kick off op het Leuvense stadsfestival Marktrock. Deze zomer staan de broertjes Wauters terug op het podium van de Oude Markt, ditmaal tijdens de Beleuvenissen. Twintig jaar Clouseau: tijd voor een (vonken en) vragenvuur.

Robin Broos & Ann Van Beurden

Veto: Heeft het een speciale betekenis dat jullie deze zomer terug in Leuven staan, de plaats waar het voor Clouseau allemaal begon?

Kris Wauters: «Niet echt. Het is altijd super om in Leuven te spelen op een groot plein, maar het gaat hier om een totaal ander festival. Moest het nu 25 jaar Marktrock zijn, dan had het misschien wel iets betekend. We hadden echter al toegezegd aan Beleuvenissen toen we telefoon kregen van de organisatie van Marktrock. Daardoor hebben we dat festival geweigerd. Tweemaal in twee weken tijd optreden op een afstandsverschil van honderd meter is niet bepaald wat we nastreven. Het zou ook niet rechtvaardig zijn tegenover de organisatoren van die festivals.»

ONTPLOFT

Veto: Jullie nieuwe plaat 'Vonken en Vuur' klinkt veel steviger dan de vorige platen. Was dat een risico met het oog op jullie trouwe publiek?

Kris: «Wij hebben waarschijnlijk wel een vast publiek, maar — om het brutaal te zeggen — daar kan je geen rekening mee houden. Anders zou je steeds dezelfde platen maken. Ik heb nu veel songs geschreven samen met Marc Vanhie, één van mijn vaste schrijfmaten. De nummers zijn bijna allemaal op gitaar geschreven: zo hebben de songs een bepaalde energie gekregen waardoor het refrein van nummers als *Onvolmaakt* af en toe ontploft. Ook *De tegenpartij* kan je niet op een rustige manier opnemen, dat hoort met gitaren die knallen. Dat zijn typisch nummers waarin je wat gas mag geven. Of dat een risico is, dat zal blijken, maar het album *Vonken en Vuur* is toch ongelofelijk goed ontvangen. Het is ook geen ander genre, het blijft popmuziek. Zo is de strofe van *Vonken en Vuur* bijna een kinderrimpje dat op een bedje van enthousiaste gitaren ligt. Eigenlijk denken we niet in termen van risico's. We zullen wel zien.»

«Na het album *In Stereo* hebben we trouwens ons hele opnameproces ondersteboven gegooid en *En Dans* gemaakt. Dat was een compleet nieuwe sound voor onszelf en het publiek. Ik wilde dat al langer, maar we zaten vastgeroest in een bepaald productiestrategieën onder Jean Blaute. Hij nam onze songs steeds op in dezelfde studio met dezelfde muzikanten. Onvermijdelijk gingen onze platen op elkaar lijken en dat moest veranderen. Het was een bewuste keuze. Pas achteraf bedenk je dat die manier een zeker gevaar inhoudt. Gelukkig zijn de mensen met *En Dans* allemaal meegegaan. Straffer nog, vanaf toen stonden er terug vijftien- en zestienjarige voor ons podium. We spraken weer een nieuwe generatie aan, hoewel we dit nooit voor ogen gehouden hadden.»

GEEN REFREIN

Veto: Jullie denken dus ook niet in termen als hits?

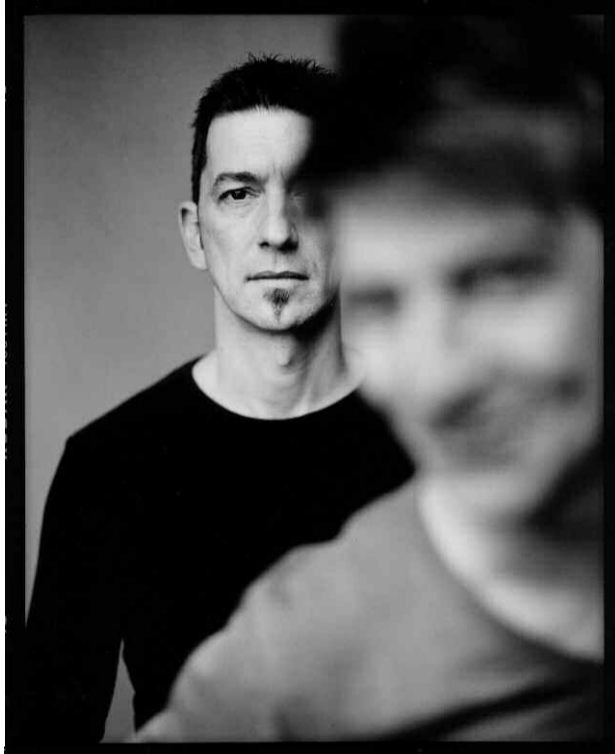
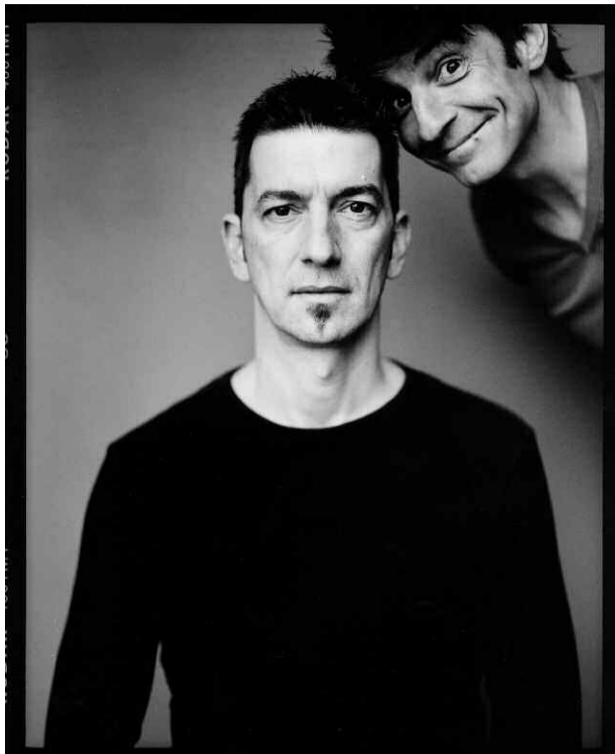
Kris: «Als je op voorhand wist welke nummers een hit gaan worden, zou het gemakkelijk zijn. Zo wilde onze eerste platenbaas (*Hans Kusters, red.*) het nummer *Daar gaat ze* niet opnemen omdat er volgens hem geen refrein in zat. Eigenlijk had hij gelijk, maar we hebben toch met onze vuist op tafel geslagen. We vonden het gewoon zo'n fantastisch nummer. Uiteindelijk doen we waar we onszelf goed bij voelen. Dat is de enige manier om als groep te evolueren.»

Veto: Het nummer 'De Tegenpartij' gaat over confrontatie. Hoe ga je zelf om met geschillen of ergernissen?

Kris: «In persoonlijke confrontaties ben ik meestal nogal zacht, maar ik durf ook mijn mening te zeggen wanneer ik iets een goed idee vind, zelfs als dat achteraf niet zo blijkt te zijn (*lacht*). In professionele conflicten ben ik bijzonder fair en hard omdat je binnen een band als Clouseau geen zaken aan het toeval kan overlaten. Clouseau is ons kindje, we moeten erover waken dat niemand daar iets mee doet wat wij niet willen. Je moet voor jezelf opkomen, anders staan er dingen op een plaat die je niet wil en die staan er binnen dertig jaar nog op.»

Veto: Je zegt dat je pal voor je mening uitkomt. Waarom is de boodschap in 'De Tegenpartij' dan zo vaag verwoord? We hadden een mooi — doch expliciet — staartje aan de 01/10 concerten verwacht.

Kris: «Tom Barman vatte 01/10 echt op als een soort *anti-Vlaams Belang-festival*, maar wij vonden dat stom. Je kan veel beter een positief festival in de breedte organiseren. Als je verdraagzaamheid bij mensen erdoor kunt krijgen, dan bestaat het Belang niet meer. Als *De Tegenpartij* alleen maar een politiek nummer was geweest, dan had het geen succes gehad. Trouwens, de boodschap mocht ook niet te eng zijn, want er is veel meer dan politieke confrontatie alleen. Kijk eens

“Jezus heeft geen blinden doen zien” (foto's Stephan Vanfleteren)

rond, de hele wereld is verdeeld in tegenovergestelde partijen. De supporters van Anderlecht tegen die van Club Brugge, de *flikken* tegen de Marokkanen en laten we maar zwijgen over de agressie en confrontatie in het dagelijks verkeer.»

Veto: Wat gebeurt er als jullie radicaal tegenover elkaar komen te staan?

Kris: «Radicaal, dat gebeurt niet. In alle andere gevallen doen we mijn *goesting* (*lacht*).»

Koen Wauters: «In 99% van de gevallen — en nu spreek ik *Clouseau-gewijs* — denken wij toch hetzelfde.»

Kris: «We kennen elkaar ook al zo lang. We zijn zo goed op

elkaar ingespeeld dat we wel weten wat de ander over bepaalde zaken denkt.»

Veto: Zorgt jullie bekendheid niet af en toe voor wrevel?

Koen: «Daar is een eenvoudige remedie voor: rij vijftig kilometer naar het zuiden en er is geen kat die je herkent.»

Kris: «De excessen waren ook gelinkt aan de hype die Clouseau begin jaren negentig was. De hype was zo *over the top* en de reacties waren navenant. Als we nu na een optreden naar de wagen gaan, staan er ons nog vijftig mensen op te wachten, maar die willen niet meer allemaal in Koen zijn nek springen. Vandaag reageren de mensen op een toffe manier. Je kan het hen ook niet kwalijk nemen dat ze je kennen wanneer je elke dag met je kop op televisie komt. Als er al eens geroddeld wordt zoals vorig jaar (*over een ruzie tussen Koen en Kris, red.*), kunnen we dat wel relativeren. We worden daar ook nooit over aangesproken. Dat zijn zaken die mensen aan de toog tegen mekaar vertellen.»

HUPPELDEPUP

Veto: Jullie zijn geëvolueerd van liefdesliedjes naar liedjes over maatschappelijke zaken zoals echtscheidingen, confrontaties en de milieuproblematiek. Willen jullie nu dingen zeggen die jullie twintig jaar geleden niet wilden zeggen?

Kris: «We willen niet inspelen op wat het publiek denkt, maar als je twintig bent, passeren er gewoon dingen waarvan je niet weet dat ze beter kunnen of moeten. Je houdt je op die leeftijd bezig met de eenvoudige levenszaken of de meest voor de hand liggende dingen. Heel vaak gaat het dan over de liefde in al haar facetten. Als je echter veertig of vijftig bent, mag het al eens ergens over gaan. Je beeld wordt wat breder. Het is maar normaal dat er wat meer diepgang in je teksten komt. We zijn geen vijftig meer. Dat wil niet zeggen dat we iets tegen tekstuele niemendalletjes hebben. Integendeel, als het goed geschreven is en als het goed *bolt*, dan is dat heel tof. Maar een cd vol van die *huppeldepupliedjes* ga je bij ons niet meer vinden. Koen wordt straks veertig, ik ben er drieënveertig. Dat zou niet meer kloppen met wie we nu zijn.»

Veto: Is het dan niet mooi meegenomen dat de dingen waarover jullie schrijven nu zo actueel zijn?

Kris: «Je schrijft over wat je tegenkomt. Je kan geen boek of tijdschrift opendoen of Al Gore staat daar met zijn vlag. Er staat een milieusong op onze plaat. Het is nog geen zomer en we hebben al drie weken van dertig graden achter de rug. Dat laat een mens niet koud. Je denkt daarover na, dus schrijf je er iets over. Natuurlijk is het leuk wanneer het ook andere mensen aanspreekt. Wij zijn immers maar gewone gasten die zich bezighouden met de zaken waar iedereen mee bezig is.»

HIERNAMAALS

Veto: In het nummer 'Erop los' zingen jullie zelfs over het geloof. "Stel dat er geen hiernamaals is, denk dan aan wat je mist." Wat bedoelen jullie hiermee?

Koen: «Eigenlijk willen we gewoon zeggen dat wij niet geloven in een hiernamaals dus denken we dat je er hier op aarde het beste van moet maken. Niet dat je de ganse dag moet feesten en je nergens iets van aan moet trekken. Je kan heel verantwoord elke dag het beste van je geven.»

Kris: «Er zijn mensen die omwille van hun geloof in het hiernamaals hun ganse leven *on hold* zetten omdat ze denken: ik mag niet te zus of te zo. Wij willen zeggen dat je hier en nu moet zien dat het de moeite waard is. Dat wil niet zeggen dat we die mensen niet begrijpen. Zo zijn onze ouders zeer gelovig. Zij geloven in de hemel en weten dat ze elkaar daar zullen terugzien. Ik vind dat magnifiek, maar ik kan dat niet geloven.»

Koen: «Ik onderschrijf ook veel christelijk gedachtegoed maar ik ga niet meer naar de kerk. Jezus heeft, wat mij betreft, geen blinden doen zien maar ik respecteer mensen die oprecht bezig zijn met hun geloof.»

Veto: In 'Daar gaat ze' zongen jullie al over de bisschop en de Katholieke Kerk. Nu gaat het over het hiernamaals. Is dat ook geen reflectie van de secularisering en het vager worden van religieuze beleving?

Kris: «Zo hard mag je het niet ontleden. We zijn katholiek opgevoed en af en toe komt daar iets van terug. Dat van die bisschop die zijn grijze hoofd buigt komt uit de tekst van Jan Savenberg die *Daar gaat ze* heeft geschreven. Het is gewoon een mooi beeld dat past in de taalrijkdom van dat nummer. We zijn ook allemaal grootgebracht in een land waar om de twee kilometer een kerk staat. Je kan dat natuurlijk niet zomaar wegcijferen.»

De cd 'Vonken en vuur' is uitgegeven bij EMI. Clouseau treedt op 20 juli op tijdens de Beleuvenissen. Meer info over de tournee op www.clouseau.be

